

Fabrica de ciment „Ilie Pintilie” din Fieni. Colectivul fabricii s-a angajat ca în acest an să sporească simțitor producția de ciment, să realizeze, peste plan, economii de 3 milioane lei prin reducerea prețului de cost planificat.

„Pentru o producție sporită de oțel, fontă și laminate!” SIDERURGIȘTII REȘITEI RĂSPUND HUNEDOAREI

- Chemarea patrioțică a siderurgistilor hunedoreni de a realiza în acest an o producție sporită de oțel, fontă și laminate... Vom produce în 1959, peste plan, prin creșterea indicilor de utilizare a agregatelor: 30.000 tone oțel, 5.000 tone fontă, 6.000 tone laminate, inclusiv bandaje și discuri, 5.000 tone cocs metalurgic...

Chemarea patrioțică a siderurgistilor hunedoreni de a realiza în acest an o producție sporită de oțel, fontă și laminate... Pe baza propunerilor făcute cu prilejul dezbaterilor...

In raionul Timișoara s-a terminat colectivizarea agriculturii

TIMIȘOARA (coresp. „Științei”). În ultimele două luni, în raioanele Jimbolia, Sînnicolau Mare și Ciocova din regiunea Timișoara s-a terminat colectivizarea agriculturii...

LA SCAENI Noi secții de fabricare a geamurilor

PLOEȘTI (coresp. „Științei”). Alături de vechea fabrică de geamuri din Scaeni se ridică astăzi zidurile unor noi hale, mai înalte și mai încăpătoare...

Cresc suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr

TG. MUREȘ (coresp. „Științei”). Conferința regională de partid, în lumina recentei plene a C.C. al P.M.R., a elaborat o serie de hotărâri privind dezvoltarea agriculturii...

CONGRESUL AL XXI-LEA AL P. C. U. S. Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Dragi tovarăși, Permiteți-mi să transmit, din partea Comitetului Central și a întregului nostru partid, din partea clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Română, un fierbinte salut...

Dezbaterile asupra raportului prezentat de tovarășul N. S. HRUȘCIOV Sedința din dimineața zilei de 29 ianuarie

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS. Joi, la ora 10, au fost reluate lucrările Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. În ședința de dimineață, care s-a deschis sub președinția EVGHENIEI ANDREEVA...

In aceste zile oamenii muncii din țara noastră urmăresc cu mult interes zărele cuprinzând textul integral al raportului prezentat la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. de tovarășul N. S. Hrușciov.

(Continuare în pag. VIII-a) In pag. II-III-IV-V-VI-VII Continuarea textului integral al raportului prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea extraordinar al P. C. U. S.

CONGRESUL AL XXI-lea EXTRAORDINAR AL P. C. U. S.

Cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959-1965

Textul complet al raportului prezentat de tovarășul N. S. HRUȘCIOV

(Continuare din numărul precedent)

Creșterea bunăstării poporului sovietic

Tovarăși! În planul septenal se trasează sarcina ca pe baza avântului continuu puternic al tuturor ramurilor economiei și a dezvoltării cu precădere a industriei grele să asigurăm ridicarea necontenită a nivelului de trai al oamenilor muncii.

În condițiile actuale, când în țara noastră au fost create și se dezvoltă cu succes o puternică industrie și o mare agricultură, există toate condițiile ca în viitorul cel mai apropiat poporul sovietic să trăiască și mai bine, având posibilitatea să-și satisfacă pe deplin necesitățile materiale și spirituale.

Planul septenal prevede:

- Creșterea considerabilă a veniturii naționale și, pe această bază, creșterea însemnată a veniturilor reale ale oamenilor muncii;
- Reducerea duratei zilei de lucru și a numărului zilelor lucrătoare ale săptămânii;
- Creșterea producției mărfurilor de consum popular și îmbunătățirea calității lor;
- Un puternic avânt al construcției de locuințe;
- Îmbunătățirea însemnată a asistenței sociale, a satisfacerii nevoilor culturale și deservirilor culturale a populației.

Indicele cel mai general și baza reală a ridicării bunăstării materiale a oamenilor muncii în socialism este creșterea venitului național.

În U.S.A. clasele capitaliste își însușesc peste jumătate din venitul național, deși ele nu constituie decât o zecime din întreaga populație a țării. În U.R.S.S. aproximativ 34 din venitul național sunt destinate satisfacerii necesităților personale, materiale și culturale, ale oamenilor muncii. Restul venitului național, care aparține de asemenea oamenilor muncii, este folosit pentru lărgirea producției socialiste și pentru satisfacerea altor necesități de ordin social.

Venitul național al U.R.S.S. va crește în anul 1965 față de 1958 cu 62-65 la sută și va depăși nivelul anului anterioar 1940 aproape de șase ori. Un asemenea ritm rapid al creșterii venitului național nu cunoaște nici o țară capitalistă. Creșterea venitului național va asigura sporirea continuă a consumului popular al cărui volum se va măări în cursul septenaliului cu 60-63 la sută. Creșterea considerabilă a venitului național va asigura:

Datorită creșterii salariului în muncă, a pensiilor și ajutoarelor, a reducerii prețurilor din alimentația publică, veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor calculate pe cap de lucrător vor spori la sfârșitul septenaliului cu 40 la sută. Totodată salariul minim pentru muncitorii și funcționarii cu salarii mici se prevede să fie sporit de la 270-350 ruble la 500-600 ruble lunar. Veniturile reale ale celor cu venituri de asemenea cel puțin cu 40 la sută, în special prin creșterea producției obștei în colhozuri.

În prezent dezvoltarea întregii economii naționale și a culturii Uniunii Sovietice se înfruptează în special pe seama acumulărilor întreprinderilor socialiste. Pe măsura îndeplinirii planului septenal proporțiile acestor acumulări vor crește neîntrerupt și în cele din urmă vor deveni unica sursă de asigurare a reproducției socialiste lărgite și a creșterii continue a nivelului de trai al poporului.

În aceste condiții, perceperea impozitelor de la populație nu este determinată ca o necesitate nici din punctul de vedere al importanței lor de clasă, cum era în trecut în vederea limitării veniturilor elementelor capitaliste, nici din punctul de vedere al asigurării veniturilor bugetului de stat al U.R.S.S., cu atât mai mult cu cât ponderea impozitelor percepute de la populație este încă de pe acum neînsemnată și reprezintă doar 7,8 la sută din veniturile bugetare.

Toate acestea ne dau posibilitatea de a renunța în următorii ani la perceperea impozitelor de la populație. Se înțelege că luarea unei măsuri atât de importante va cere o studiere multilaterală și o pregătire corespunzătoare pentru ca ea să fie înfăptuită cu mai înțelept, ținându-se seama de interesele populației și ale statului.

Se știe că asigurarea cu pensii a oamenilor muncii este la noi mai bună decât în orice țară capitalistă. În U.R.S.S., sistemul de pensii pentru toți muncitorii și funcționarii este finanțat de către stat. În acele țări capitaliste în care există un sistem de pensii, acesta este finanțat în principal de înșiși oamenii muncii deosebite fondurile sale se string în mare măsură din reținerile din salariile muncitorilor.

Problema socială a folosirii brațelor de muncă ale populației, problema de rezolvat pentru capitalism, solumul permanent de la orase și în rîndurile în masă a tineretului în toate ramurile societății socialiste. În următorii șapte ani, în țara noastră numărul muncitorilor și funcționarilor ocupați în toate activitățile economiei naționale va crește cu încă aproape 12.000.000 și va reprezenta 66,5 milioane de oameni.

După cum știți, planul septenal prevede, alături de alte măsuri în direcția ridicării bunăstării poporului, mărirea salariilor. Se știe întrebarea: este sau nu necesar să adăugăm ridicarea bunăstării poporului este pe calea sau obștinerea direcției salarii și a reducerii continue a prețurilor?

Partidul și guvernul vor promova, în mod consecvent linia trasată în ce privește mărirea salariilor și reducerea prețurilor. Dar aceasta nu constituie decât una din căi. Deservirea materială și culturală a oamenilor sovietici este determinată nu numai de totalitatea mijloacelor care ajung la dispoziția lor personală sub formă de salarii și datorită reducerii prețurilor. Ar fi greșit să ne imaginăm lucrurile în felul următor: dacă astăzi primind pentru munca ta, de pildă, 30 de ruble pe zi te găsești în condițiile socialismului, mine, dacă vei primi de cinci ori mai mult, ar însemna că ai și trecut la comunism.

În socialism grămăzesc societății pentru ridicarea nivelului de trai al poporului se extinde asupra unui cerc larg de necesități variate ale omului. Noi urmăm un cale cu adevărat comunistă de ridicare a bunăstării oamenilor muncii, de creare a unor condiții mai bune de trai pentru întreaga societate, și pentru fiecare om în parte. Ea constă în: asigurarea de locuințe confortabile, organizarea alimentației publice, îmbunătățirea deservirilor curente a oamenilor, lărgirea rețelei de instituții pentru copii, perfecționarea învățământului public, organizarea odihnei și îmbunătățirea asistenței medicale a populației, construirea de instituții de cultură etc.

În primul rând ai puteri sovietice, când au apărut la noi cantine publice, grădinițe de copii, creșe, v. I. Lenin le-a denumit „modele ale mișcărilor comunistului”. Alături de atenția față de aceste măsuri, îngrijirea lor el o considera drept obligația primordială a partidului și statului, spunând că „...cu sprijinul puterii de stat proletare, mișcările comunistului nu se vor usca, ci vor crește și se vor transforma în comunism desăvârșit” (V. I. Lenin, Opere, vol. 29, pag. 415, E.S.P.L.P.).

În prezent noi nu mai avem mișcări izolate, ci un sistem întreg de diferite organizații de tip comunist, și este obligată noastră de a înmăști aceste organizații, de a îmbunătăți și perfecționa activitatea lor. Omul este o ființă socială, viața lui este de neconceput, imposibil în afara colectivului, ruptă de societatea cu care el este legat printr-o multitudine de relații dintre cele mai variate. Acest aspect social al vieții omului se dezvoltă tot mai mult și mai complex în cursul construcției comuniste. De aceea satisfacerea cerințelor individuale ale fiecăruia om trebuie să aibă loc paralel cu creșterea bunurilor materiale și culturale în societate. Ea și trebuie să aibă loc nu numai pe calea mării salariilor, ci și prin intermediul fondurilor sociale, al cărora rol și însemnătate vor crește tot mai mult.

Cheltuielile statului pentru satisfacerea necesităților sociale ale oamenilor muncii cresc în permanență. Este necesar, de pildă, să se acorde pensii în cadrul asigurărilor sociale, pentru alături, pensii, burse pentru elevi și studenți, pentru învățământul gratuit, asistență medicală, plata concediilor, cheltuielile pentru școlile-internate, pentru întreținerea grădinițelor de copii, creșelor, sanatoriilor, caselor de odihnă, azilelor sau pensiunilor pentru alte categorii și înclenirii, în anul 1958 s-au

cheltuit peste 215 miliarde ruble. Potrivit planului septenal, cheltuielile pentru aceste scopuri urmează să crească în 1965 aproximativ până la 360 miliarde ruble și vor reprezenta circa 3.800 miliarde anual pentru fiecare om al muncii. În afară de aceasta, pentru construcția de locuințe, școli, instituții culturale-sociale și medicale se vor cheltui din mijloacele statului peste 800 de miliarde anual pentru fiecare om al muncii.

Acestea, tovarășii, sînt sume importante. Numai un stat socialist poate aloca asemenea mijloace pentru îmbunătățirea vieții cetățenilor săi. Nu degeaba mulți oameni, uneori străini de comunism, dar cinstiți, care vin la noi din lumea capitalistă, rămân uimiți văzînd cit de mult se face în țara noastră pentru om.

Să luăm o problemă atât de actuală ca asigurarea cu locuințe. Problema locuințelor este una din problemele sociale cele mai acute ale omenirii. De pildă, în Statele Unite, după cum se arată în „Cartea faptelor” a Comitetului național al Partidului Democrat din S.U.A., 15 milioane de oameni locuiesc în cabloane, 13 milioane de case (o pătrime din numărul total al caselor) nu corespund condițiilor de locuit, sunt milioane de case din toate tipurile impropii pentru locuit din cauza degradării dintr-o parte și din cauza lipsei de întreținere, chiria mare care alcătuiesc 25-30 la sută din bugetul unei familii apasă greu oamenilor muncii din lumea capitalistă.

În Uniunea Sovietică se manifestă permanent o grijă mare crescută pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit și sociale ale oamenilor muncii. Chiriile, inclusiv taxele comunale, reprezintă în medie în țara noastră 4-5 la sută din bugetul unei familii. La săte, casele de locuit se construiesc cu ajutorul colhozurilor și al statului. Asemenea posibilități nu au oamenii muncii în nici o țară capitalistă.

Sarcina trasată de partid și guvern în anul 1957 de a lichida lipsa de locuințe și de a soluționa astfel problema locuințelor în următorii 10-12 ani se îndeplinește cu succes.

În ultimii doi ani au fost construite case de locuit cu o suprafață totală de 420 milioane mp., adică 12 milioane de metri pătrați mai mult decât s-a prevăzuse în plan. În cursul septenaliului se prevede construirea de case de locuit cu o suprafață totală de 650-660 milioane de metri pătrați, adică aproximativ 15 milioane apartamente. Aceasta este mai mult decât întregul fond de locuințe din orășe construit în anii preceșii sovietici.

Se trasează sarcina de a se trece, în repartizarea spațiului locativ, la acordarea unui apartament separat fiecărei familii. Trebuie să se acorde o atenție deosebită îmbunătățirii muncii institutelor de proiectare, a căror activitate trebuie să corespundă cerințelor proiectate. Instituele de proiectare trebuie să elaboreze proiecte tip economice de case de locuit pentru a fi introduse pe scară largă, precum și planuri generale de dezvoltare a orașelor și proiecte de planificare a localităților rurale, avînd în vedere și în orășe și sate condițiile de trai trebuie să corespundă cerințelor multilaterale ale omului sovietic.

Trebuie nu numai să i se asigure omului locuință bună; el trebuie și învățat să folosească în mod just bucuriile obștei, să ducă o viață corectă, să respecte regulile de conviețuire în societatea socialistă. Aceasta nu vine de la sine, ci se poate obține printr-o luptă îndelungată și dură pentru victoria modului de viață nou, comunist.

Planul septenal prevede îmbunătățirea continuă a ocrotirii sănătății și a asistenței medicale acordate populației. În țările capitaliste nimeni nu se interesează de omul muncitor, de sănătatea și viața lui. Pentru orice ajutor medical, mere sau medicamente, trebuie să se plătească din mijloace personale sau mari de bani. Când am fost în Finlanda, un muncitor a povestit că de-aia nu în vedea în orașe și sate condiții de locuit și de tratament să corespundă cerințelor multilaterale ale omului sovietic.

Trebuie nu numai să i se asigure omului locuință bună; el trebuie și învățat să folosească în mod just bucuriile obștei, să ducă o viață corectă, să respecte regulile de conviețuire în societatea socialistă. Aceasta nu vine de la sine, ci se poate obține printr-o luptă îndelungată și dură pentru victoria modului de viață nou, comunist.

Planul septenal prevede îmbunătățirea continuă a ocrotirii sănătății și a asistenței medicale acordate populației. În țările capitaliste nimeni nu se interesează de omul muncitor, de sănătatea și viața lui. Pentru orice ajutor medical, mere sau medicamente, trebuie să se plătească din mijloace personale sau mari de bani. Când am fost în Finlanda, un muncitor a povestit că de-aia nu în vedea în orașe și sate condiții de locuit și de tratament să corespundă cerințelor multilaterale ale omului sovietic.

„United States News and World Report” relatează că în Statele Unite costul asistenței medicale „devine o povară grea pentru o familie mijlocie”. Revista informează că tratamentul ulcerului stomacal implicînd o intervenție chirurgicală costă 1.264,5 dolari, dintre care 325,5 dolari se percep pentru spitalizare timp de 21 de zile, 500 de dolari — pentru operație, 75 de dolari — pentru timpul petrecut în sala de operații, 3 dolari pentru timpul petrecut în salonul convalescenților, 78,6 dolari — pentru tratament, 21,5 dolari — pentru oxigen, 56,3 dolari — pentru pansamente, 99 dolari — pentru malaxare de laborator, 50 de dolari — pentru anestezie, 65 dolari — pentru radioscopie.

În Uniunea Sovietică, după cum se știe, oamenii muncii beneficiază de asistență medicală gratuită, au la dispoziția lor o rețea largă de spitale și policlinici. Totalul cheltuielilor statului destinate îmbunătățirii continue a ocrotirii sănătății populației țării noastre se va ridica în cursul septenaliului la aproape 360 miliarde ruble.

Ca urmare a creșterii bună stării poporului și a îmbunătățirii ocrotirii sănătății, în țara noastră s-a mărit durata vieții omului. În Uniunea Sovietică s-a înregistrat în ultimii ani cea mai scăzută mortalitate din lume, iar creșterea populației este mai mare decât în majoritatea covârșitoare a țărilor. În U.R.S.S., în comparație cu perioada dinaintea de revoluție, mortalitatea populației s-a micșorat de patru ori, iar mortalitatea infantilă — de șase ori.

Aceasta sunt date obiective și ele sînt elocvente. Partidul comunist a considerat întotdeauna ca una din sarcinile sale programatice lupta pentru reducerea zilei de lucru. Proiectul cifrelor de control prevede desăvîșirea trecerii în 1960 a muncitorilor și funcționarilor la ziua de lucru de 7 ore, iar a muncitorilor care lucrează în subteran în principalele profesii ale industriei care lucrează și miniere — la ziua de lucru de 6 ore. În 1962 se prevede trecerea muncitorilor și funcționarilor cu ziua de lucru de 7 ore, la săptămîna de lucru de 40 ore.

Se prevede ca începînd din anul 1964, lucrătorii care muncesc în subteran și cei care efectuează munci dăunătoare sănătății să treacă treptat la săptămîna de lucru de 30 ore și toți ceilalți lucrători la săptămîna de lucru de 30 ore și toți să lucreze în condițiile unei zile libere pe săptămîna durată zilei de lucru va fi de 5 sau 6 ore în funcție de caracterul muncii. Ținînd seama că pentru majoritatea muncitorilor și funcționarilor este mai convenabil să aibă două zile libere pe săptămîna, se proiectează introducerea săptămîni de lucru de cinci zile cu ziua de lucru de 6-7 ore.

Trecerea la ziua de lucru redusă și scurtarea săptămîinii de lucru se va înfăptui și noi nu numai fără reducerea salariilor dar și în condițiile sporirii considerabile a acestora.

ÎN U.R.S.S. VA EXISTA ZIUA DE LUCRU CEA MAI SCURTĂ ȘI SĂPTĂMÎNA DE LUCRU CEA MAI SCURTĂ DIN LUME CU CREȘTEREA CONCOMITENTĂ A BUNĂSTĂRII POPULAȚIEI

În Uniunea Sovietică creșterea producției duce la sporirea necontenită a consumului și la îmbunătățirea alimentării întregii populații, în timp ce în țările capitaliste, în satele și în mediul de ascurde uriașă disproporție între nivelul alimentației claselor avute și al alimentației oamenilor muncii, precum și între alimentația populației din metropolă și a celei din colonii.

alimentația. Se pune sarcina reducerii prețurilor pentru produsele alimentației publice.

Este necesar să se lărgască rețeaua de întreprinderi pentru confecționarea și repararea îmbrăcămintei și încălțămîntei, pentru repararea locuințelor, mobiliei, obiectelor de uz gospodăresc și cultural, să se îmbunătățească deservirea populației. Adversarii noștri din străinătate pretind că planul septenal sovietic pune accentul pe dezvoltarea industriei grele și că aceasta va cere „sacrificii” populației. În planul nostru sînt prevăzute într-adevăr importante investiții pentru dezvoltarea industriei grele. Oare ar putea fi astfel?

Pentru a avea o cantitate suficientă de mijloace de consum sînt necesare mijloace de producție, trebuie să avem metal să construim mașini, să introducem linii automate care să lucreze pentru om, pentru satisfacerea cerințelor lui. Pînă și pentru a obține un produs atât de simplu cum este cartoful, a fost necesar brăzdarul metalic la plugul de lemn. Noi însă înaintăm spre societatea comunistă, iar omul doar să îl conducă. În trecut, fiecare țaran făcea economii în toate cînd voia să cumpere un cal. El știa bine că dacă va avea un cal el va putea să-și ducă gospodăria și că fără cal nu poate s-o scoată la capăt. Acum sînt alte timpuri. Dezvoltarea industriei, creșterea mijloacelor de producție — iață telugarul nostru

Despre educația comunistă și învățămîntul public Dezvoltarea științei și culturii

Tovarăși! Pentru trecerea la comunism este necesară nu numai o bază tehnico-materială dezvoltată, ci și un înalt nivel de conștiință al tuturor cetățenilor societății. CU CÎT VA FI MAI RIDICĂTA CONSTINȚA MASELOR DE MILIOANE, CU ATÎT VA FI MAI MARE SUCCESUL ÎN ÎNDEPLINIREA PLANURILOR CONSTRUCȚIEI COMUNISTE.

Întreaga activitate ideologică a partidului și statului nostru urmarește dezvoltarea noilor calități ale oamenilor sovietici, educarea lor în spiritul colectivității, educarea lor în dragostea de muncă, al internaționalismului și al patriotismului, al principiilor înalte ale moralității societății noi, în spiritul marxism-leninismului.

Pentru a ajunge la comunism, cea mai dreaptă și perfectă societate, când vor țese pe deplin la viață cele mai bune trăsături morale ale omului liber, trebuie să educăm omul viitorului în vedea de pe acum. Este necesar să se dezvolte la oamenii noștri înălțimea morală, baza cea de față de dușmanii lui, conștiința datoriei sale sociale, participarea activă la munca pentru binele societății, respectarea liber consimțită a regulilor fundamentale de conviețuire umană, ajutorul reciproc tovarășesc, cinstea și sinceritatea, înalțurarea față de cei care încalcă ordinea socială.

Ideologii și politicienii burghezi, oportuniștii care le cîntă în strună depun mari eforturi pentru a dovedi că, chipurile, comunistii negă morală, că socialismul nu ar corespunde legilor morale ale omenirii. În schimb, ei se erijează în apărători ai valorilor morale, ai umanismului, ai libertății și drepturilor omului.

Există oare temeiuri pentru asemenea afirmații? Răspunsul îl dă însăși viața, simpla comparație dintre morală celor două lumi. Spiritul individualismului, al egoismului, setea de îmbogățire, dușmănia și concurența — iată esența moralei societății burgheze.

Exploatarea omului de către om, pe care este clădită societatea burgheză, reprezintă cea mai grosolană încălcare a moralității. Nu degeaba morală claselor exploatare este caracterizată prin formula plină de cruzime „Omul față de om e lup”. Socialismul proclamă o altă morală — colaborarea și colectivismul, prietenia și înfrăjurarea. Aici se pune pe primul plan grija pentru bunăstarea generală a poporului, pentru dezvoltarea multilaterală a personalității în condițiile colectivului, unde omul nu mai este dușmanul semenului său, ci un prieten și un frate.

Luptătorii pentru comunism sînt însufleții de ideile nobile ale eliberării maselor populare de sub jugul capitalului, de ideile slujirii binelui general al omenirii. Prin exemplul personal și prin comportarea personală ei au dat dovadă de o mărețată forță morală. Comunistii nu și-au preocupat nicodată nici forțele, nici viața, ei au înfruntat cu bărbăție plioanele de exenție și torturile în numele înfruntării unor idealuri înălțate și temeiurile din temelii pentru convingerile lor umanitare, pentru devotamentul lor față de popor și lupta lor plină de abnegație pentru fericirea acestuia.

Mărețată influență morală a ideilor comunismului în țările socialiste se manifestă în mod clar în participarea activă a muncitorilor de oameni la construcția vieții noi. Politicienii burghezi nu sînt în stare să înțeleagă patriotismul și entuziasmul în muncă al oamenilor sovietici, care pun interesele sociale mai presus de interesele personale, fiind conștienți că bunăstarea și fericirea oamenilor în socialism sînt asigurate de întreaga societate.

Să luăm ca exemplu măsurile aplicate din inițiativa oamenilor muncii în ceea ce privește împrumutul de stat. Milioane de oameni sovietici s-au pronunțat de bună voie pentru amînarea cu 20-25 de ani a achitării sumelor ce le revin în baza vechilor împrumuturi de stat. Acest fapt ne dezvăluie asemenea noi trăsături de caracter, asemenea calități morale ale poporului nostru, care sînt de neconceput în condițiile orînduirii exploatare.

Este bine cunoscut că orînduirea capitalistă îl face pe om închis și izolat, conștient numai pe probleme sale foarte, deosebite și se poate bizui pe nimeni. El știe că rămîind fără lucru, este lipsit de mijloace de existență, sortit mizeriei și foamii.

Altfel stau lucrurile în condițiile socialismului. Fiecare om simte aici grija pe care o manifestă pentru el societatea, statul. De aceea, omul sovietic se dezlăcuiește tendința spre îmbogățire, spre proprietate privată, se dezvoltă tot mai puternic sentimentul colectivității, al grijii pentru prosperitatea obștească. În țara noastră ar loc de pildă, valorificarea intensă a unor noi regiuni cu resurse naturale foarte bogate. Se construiesc multe fabrici, uzine, mine, centrale electrice și alte întreprinderi în Siberia, Kazahstan, în regiunile nordului, în Orientul Îndepărtat, adesea în locuri pustii, cu o climă destul de aspră. Pentru construirea acestor întreprinderi și pentru munca în cadrul lor se cere un mare număr de muncitori. Unde pot fi ei găsiți?

În țările capitaliste există în permanență o imensă armată de șomeri pe care spectrul foamii și mină pretutindeni în căutere de salariu. Ei sînt gata să facă orice muncă numai pentru a obține mijloace de existență. Oamenii sovietici nu cunosc flagelul șomajului, la noi nu există asemenea situații cînd nevoia îl mină pe oameni în tinuturi îndepărtate pentru o bucată de piine. Oamenii sovietici pleacă spre locuri noi, animați fiind în primul rînd de sentimente patriotice nobile. La chemarea partidului și guvernului, sute de mii de tineri și tinere calificată și care lucrează în capitală sau în alte centre culturale și industriale își lasă, cum se spune, locurile natale și îndrăgite și pleacă în tinuturi noi, neumblate. Ei știu că la început vor fi lipsiți de confortul pe care îl auvenă acasă, că vor trebui să locuiească în corturi, să facă uneori și altă muncă deosebită care se cere sînt calificați.

Decidențele majorității oamenilor sovietici sînt subordonate idealului înalt — de a fi folositori societății, de a crea pentru ea merenul noi bunuri materiale și culturale. Tocmai acesta este principialul stimulente al activității oamenilor sovietici și nu roana după câștig ca în capitalism. Scriitorul american Jack London a redat în mod graitor caracterul oamenilor din lumea burgheză stăpî-

puternic. Dacă îl vom avea — le vom avea pe toate celelalte.

În anii primelor cincinale, cînd existența Țării Sovietice — singura țară a socialismului din lume, încercată de țări capitaliste — era o problemă de viață și moarte, poporul sovietic își încorda toate forțele, accepta în mod conștient sacrificii, pentru a ieși din inapoierea secolară și pentru a crea o economie socialistă puternică. Dar chiar și atunci, partidul și statul făceau tot posibilul pentru a îmbunătăți situația materială a oamenilor muncii. În prezent avem un alt nivel de dezvoltare, alte posibilități, ale forțele și noi punem cu hotărîre sarcina ridicării considerabile a bună stării poporului sovietic. De aceea, nimeni nu poate vorbi despre așa-zise „sacrificii” fără a denatura adevărul.

„Criticile” planului nostru n-au decât să încerce să indice măcar un singur guvern capitalist care și-ar propune mărirea consumului poporului în proporții atât de mari ca la noi! Să indice un stat burghez care și-ar propune reducerea zilei de lucru în condițiile menținerii la același nivel sau chiar a creșterii salariului. Clasa muncitoare, oamenii muncii din țările capitaliste trebuie să ducă pentru aceasta o luptă aprigă împotriva exploataților. Nu există și nu pot exista în lumea capitalistă guverne, state care să nu pună pe primul loc bunăstarea și dezvoltarea poporului și muncii.

„Criticile” planului nostru n-au decât să încerce să indice măcar un singur guvern capitalist care și-ar propune mărirea consumului poporului în proporții atât de mari ca la noi! Să indice un stat burghez care și-ar propune reducerea zilei de lucru în condițiile menținerii la același nivel sau chiar a creșterii salariului. Clasa muncitoare, oamenii muncii din țările capitaliste trebuie să ducă pentru aceasta o luptă aprigă împotriva exploataților. Nu există și nu pot exista în lumea capitalistă guverne, state care să nu pună pe primul loc bunăstarea și dezvoltarea poporului și muncii.

Oamenii sovietici rid de astfel de explicații și de autorii lor cărora le este inaccesibilă înaltă morală a omului țării socialiste, care săvîșește fapte eroice în interesele întregii societăți, pentru binele omenirii!

Organizînd munca ideologică, noi pornim de la premiza că educarea în spiritul moralei comuniste trebuie să fie legată de rezolvarea sarcinilor construcției comuniste. Adevărul aduce la comunismul științific ca în schimbarea condițiilor de viață și a concepțiilor oamenilor un rol hotărîtor îl are practica revoluționară, în-cum însuși nu numai din punct de vedere teoretic ci și dintr-o mare experiență de viață. Cea mai bună școală de educare, învățătorul cel mai sever este viața, realitatea noastră sovietică. Cunoașterea din cărți a tezelor comuniste, ruptă de practică nu valorează nimic.

Este necesar în primul rînd ca educația să fie legată în mod organic de viață, de producție, de activitatea practică a maselor. Partidul pune în centrul activității educative educarea prin muncă a tuturor oamenilor, dezvoltarea unei atitudini conștiente, comuniste, față de muncă. Noi luptăm pentru ca munca — fărîntura tuturor bunurilor materiale și culturale — să se transforme într-o necesitate vitală, primordială, a oamenilor.

Afirmarea concepțiilor și normelor de comportare comuniste are loc în lupta cu rămășițele capitalismului. La noi mai există adesea oameni care au o atitudine lipsită de conștiințiozitate față de omnia socială, se îndeletnecesc cu specula, încalcă discipline și ordinea publică. Nu este înfrățit să se aștepte în înțele până cînd aceste rămășițe ale capitalismului vor dispărea de la sine, este necesar ca ele să fie combătute cu hotărîre, este necesar să se orienteze omnia publică împotriva oricăror manifestări ale concepțiilor și moravurilor burgheze, împotriva elementelor antisociale.

În întreaga muncă de educație, partidul acordă o importanță deosebită formării tinerei generații. V. I. Lenin spunea: „Trebuie ca toată munca în domeniul educării, pregătirii și instruirii tineretului de azi să constituie o cultivare a moralei comuniste în rîndurile lui” (V. I. Lenin, Opere, vol. 31, pag. 273, E.S.P.L.P.).

De pe acum tineretul construiește comunismul, iar apoi va trăi și va munci în comunism, va conduce toate treburile obștești. Tineretului sovietic trebuie să fie pregătit pentru îndeplinirea acestor înalte misiuni.

Tinara noastră generație nu a trecut prin marea școală a vieții și luptei de care a avut parte generația vîrstnică. Tinerii nu cunosc ororile și nenorocirile perioadei dinaintea de revoluție și pot avea o imagine a exploatații oamenilor muncii doar din cărți. Este extrem de important ca tinara noastră generație să cunoască istoria țării, a luptei oamenilor muncii pentru eliberarea lor, istoria eroică a partidului comunist, ca ea să fie educată în spiritul tradițiilor revoluționare ale partidului nostru, ale clasei noastre muncitoare.

Unii activiști subapreciază caracterul dăunător al influenței burgheze asupra tineretului sovietic, considerînd că burgheze via este departe de noi și tineretul nostru este inaccesibil. Dar aceste afirmații au eroare. Nu putem ignora posibilitatea influenței burgheze și sistem obștinut să luptăm împotriva ei, împotriva prăbușirii și mișcării oamenilor sovietici, și mai ales în mediul tineretului, a unor concepții și moravuri străine.

Un loc deosebit în educația comunistă a tinerei generații revine școlii. Școala sovietică a pregătit zeci de milioane de cetățeni instruiți — constructori ai socialismului, ea a ajutat să fie crescute cadre minunate de ingineri, tehnicieni, agronomi, învățători, medici și alți specialiști cu o calificare medie și superioară. Rolul pozitiv al școlii în instruirea și educația tinerei generații este bine cunoscut. Însă cu toate succesele realizate, școala sovietică mai rămîne în urmă față de cerințele construcției comuniste, are lipsuri serioase.

Tezele Comitetului Central al partidului și guvernului sovietic „Cu privire la înfrățirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public în țară”, care s-au bucurat de sprijin general în cursul discuțiilor lor de către întregul popor, au fost aprobate de Sovietul Suprem al U.R.S.S. care a adoptat în legătură cu această problemă o importantă hotărîre.

Cînd a fost pusă la noi problema reorganizării școlii, unii „prooroci” de peste graniță țipau: „Lor le lipsește mîna de lucru, de aceea vor să atragă în muncă pe adolescenți”. N-au decât să croncăne acești prooroci, ei oricum nu ne vor înțelege. Noi reorganizăm școala nu pentru că ducem lipsă de brațe de muncă, ci pentru că dorim să organizăm și mai bine învățămîntul public, să legăm și mai strîns școala cu viața.

Reorganizarea învățămîntului public corespunde în întregime spiritului învățămîntului marxist-leninist despre învățămînt și educație și deschide calea politizării reale a școlii. V. I. Lenin, înca în sfîrșitul secolului trecut, preoaldea de căile formării omului — constructor al societății noi, de îmbinarea învățămîntului cu munca în producție, scria:

„Nu-ți poți închipui un ideal de societate viitoare fără îmbinarea învățămîntului cu munca productivă a tinerei generații: nici învățămîntul și studiile fără muncă productivă, nici munca productivă fără învățămînt și studii făcute parci n-ar putea fi ridicate la înălțimea cerută de nivelul actual al tehnicii și al științelor”. (V. I. Lenin, Opere, vol. 2, pag. 459 E.S.P.L.P.).

Legătura strînsă a învățămîntului cu viața, cu producția, cu practica construcției comuniste trebuie să devină principii călăuzitor al studierii bazelor științelor în

(Continuare în pag. III-a)

Continuarea raportului prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov

(Urmare din pag. II-a)

școală, baza educării tinerei generații în spiritul moralei comuniste.

Legătura învățământului cu munca productivă nu reduce ci, dimpotrivă, sporște importanța cunoștințelor dobândite. De multe ori am avut prilejul să stau de vorbă cu tineri colhoznici, muncitori, care învață în școlile de învățământ superior și școlile medii tehnice serale sau studiază fără frecvență și ia stați de vorbă cu studenții care au venit din producție în școlile medii tehnice și în institute. Ce oameni minunați sint aceștia! Dirzi, cu voință, însetați de cunoștințe, ei își însușesc cunoștințele pentru a munci mai bine pentru binele societății, și nu ca o zestre în vederea căsătoriei, nu pentru liniștirea unor părinți care consideră o „tragedie” că fiul sau fiica lor nu a diplomă.

Trebue să întărim rolul statului și al societății în educația copiilor, să întărim ajutorul acordat familiei din partea statului și societății.

În acest scop se prevede desfășurarea pe scară largă a construcției de școli-interne, creșe și grădinițe de copii. Numărul elevilor din școlile-interne va fi în 1965 de cel puțin 2.500.000. Numărul copiilor din grădinițele de copii va spori în cursul septenaliului de la 2.280.000 la 4.200.000. Pe viitor se proiectează ca toți copiii să aibă posibilitatea să fie educați în școli-interne, ceea ce va contribui la îndeplinirea cu succes a sarcinii educative comuniste a tinerei generații și a atragerii altor milioane de femei în rândurile constructorilor activi ai societății comuniste.

Puterea sovietică a eliberat femeia din situația rușinoasă de semisclavie în care se afla în timpul țarismului și continuă să se afle în multe țări capitaliste. Femeile sovietice constituie o forță activă în toate domeniile vieții de stat, politic, economic și culturale, ele se bucură egal cu bărbații de toate drepturile de cetățeni ai societății socialiste. Multe femei însă sint ocupate cu gospodăria, cu îngrijirea copiilor, ceea ce îngreunează participarea lor activă la viața obștească.

Trebue create condiții care să permită tuturor femeilor să-și folosească mai larg drepturile, cunoștințele, talentul pe tărîmul activității productive utile din punct de vedere obștesc. Lărgind rețeaua de școli-interne, grădinițe de copii și creșe, întreprinderi de alimentație publică, de deservire comunală și curentă, noi creăm aceste condiții pentru toate femeile.

Planul septenal prevede continua lărgire și îmbunătățirea considerabilă a pregătirii de specialiști cu studii superioare și medii. În anul 1959—1965 institutele de învățământ superior vor fi absolvite de 2.900.000 specialiști față de 1.700.000 în ultimii șapte ani. Numărul total al specialiștilor cu studii superioare va fi în 1965 de peste 4,5 milioane, adică va spori de 1,5 ori în comparație cu 1958. Deosebit de rapid va crește numărul specialiștilor care lucrează în ramurile producției de bunuri materiale.

Elementul principal în reorganizarea școlii superioare constă în legarea ei mai strîns cu viața, în îmbunătățirea considerabilă a pregătirii practice și științifice-teoretice a specialiștilor, educarea lor ca constructori activi ai comunismului.

Reorganizarea școlii medii și superioare necesită un anumit timp și o muncă intensă. Societele supreme ale republicilor uniunale vor adopta legi cu privire la învățământul public, corespunzătoare tradițiilor și particularităților naționale.

Tovarăși! Crearea bazei tehnico-materiale a comunismului necesită înflorirea științei, participarea activă a oamenilor de știință la rezolvarea problemelor legate de dezvoltarea multilaterală continuă a forțelor de producție ale țării noastre. Planul septenal deschide în fața oamenilor noștri de știință, în fața instituțiilor științifice cel mai larg cîmp de activitate. Ai unde să-ți folosești forțele și cunoștințele!

Cu ce se vor ocupa oamenii noștri de știință în această perioadă? În primul rînd, cu stăpînirea reacțiilor termonucleare controlate în scopul obținerii unei surse de energie practic nelimitată, asigurarea folosirii pe scară largă a energiei atomice pentru motora energetică și de transport, folosirea mai largă în economia națională a materialelor sintetice, a produselor provenite din dezintegrarea nucleară și a izotopilor radioactivi, rezolvarea sarcinilor de mecanizare și automatizare complexă a proceselor de producție și crearea în acest scop a unor noi mijloace tehnice pe baza folosirii pe scară largă a realizărilor în domeniul fizicii, radioelectronicii, tehnicii calculului. După cum s-a subliniat în teze, mari sarcini stau în fața oamenilor de știință care lucrează în domeniul chimiei, metalurgiei, geologiei, în diferite ramuri ale agriculturii, în domeniul medicinei și în alte ramuri.

În fața tuturor ramurilor științelor sociale stau sarcini importante. Economiiștii, filozofii, istoricii noștri sint chemați să studieze în mod aprofundat legile trecerii de la socialism la comunism, să studieze experiența construcției economice și culturale, să contribuie la educarea oamenilor muncii în spirit comunist, în fața oamenilor de știință din domeniul științelor sociale, și mai ales în fața științei economice, să sarcina de a generaliza în chip creator și de a rezolva teoretic, cu curaj, noile probleme ridicate de viață. Este necesar să se analizeze sub toate aspectele cele mai importante procese din lumea capitalistă, să se demaște ideologia burgheză, să se lupte pentru puritatea teoriei marxist-leniniste.

Este necesar să se întărească în permanență legăturile instituțiilor științifice cu practica, să se introducă pe larg și rapid în economia națională cele mai noi cuceriri ale științei, să se intensifice cu mai multă îndrăzneală lucrările experimentale și de proiectare.

Construirea comunismului nu numai că presupune o dezvoltare fără precedent a economiei, științei și culturii, dar ea deschide totodată un cîmp nemăintînit pentru o cit mai deplină și multilaterală dezvoltare și punere în valoare a tuturor aptitudinilor și talentelor creatoare ale omului. În dezvoltarea și îmbogățirea culturii spirituale a societății socialiste au un rol important literatura și arta, care contribuie activ la formarea omului societății comuniste. Nu există sarcină mai nobilă și mai înalțătoare decît cea care stă în fața artiștilor noștri — aceea de a imortaliza faptele eroice ale poporului constructor al comunismului.

Scriitorii, oamenii de teatru, cineștii, muzicienii, sculptorii și pictorii sint chemați să ridice și mai mult nivelul ideologic și artistic al creației lor, să ajute și de acum înainte în mod activ partidul și statul în educarea comunistă a oamenilor muncii, în propagarea principiilor moralei comuniste, în dezvoltarea culturii socialiste multinaționale, în formarea unui gust estetic ales.

Planul septenal prevede crearea unor condiții și mai favorabile pentru activitatea ideologică: presa, radiodifuziunea și televiziunea, cinematografia și instituțiile culturale-educative vor lua o largă dezvoltare, tirajul ziarelor, revistelor și cărților va crește considerabil. În cursul septenaliului capacitatea de producție a industriei poligrafice va crește. O mare atenție va fi acordată radiodifuziei și construcției de instituții culturale-educative, în special la saie.

În rezolvarea sarcinilor care stau în fața țării noastre, un mare rol revine întregii noastre intelectualități sovietice care, împreună cu clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, va aduce o contribuție de seamă la cauza construirii comunismului.

III

Etapa hotărîtoare în întrecerea economică dintre socialism și capitalism și situația internațională actuală

Tovarăși! Planul septenal va exercita o influență profundă asupra întregii situații internaționale și va constitui un nou triumf al marxism-leninismului. Succesele noastre în îndeplinirea planului vor atrage de partea socialismului milioane de noi adepți, vor duce la consolidarea forțelor păcii și la slăbirea forțelor războiului, vor provoca schimbări uriașe nu numai în țara noastră, ci și

în întreaga lume. Pe arena mondială va avea loc în domeniul economic o schimbare hotărîtoare în favoarea socialismului.

Economia constituie principialul cîmp pe care se desfășoară întrecerea pasnică dintre socialism și capitalism și noi sistem interesează și cîștigăm această întrecere într-un termen scurt din punct de vedere istoric.

Planul septenal și îndeplinirea sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S.

În urma îndeplinirii planului septenal se va face un pas hotărîtor în direcția îndeplinirii sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S. — a ajunge din urmă și a depăși în cel mai scurt termen țările capitaliste cele mai dezvoltate în ce privește producția pe cap de locuitor.

În prima etapă a întrecerii cu capitalismul, care a început cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, problema „care pe care”, formulată de V. I. Lenin, a fost rezolvată în țara noastră în favoarea socialismului.

Aceasta a constituit o victorie de importanță istorică-mondială a socialismului și a scos în evidență superioritatea sa hotărîtoare față de capitalism. Încă din acea etapă, socialismul a obținut mari succese pe arena internațională. Ulterior, dezvoltîndu-și succesele, Uniunea Sovietică a întrecut considerabil în ceea ce privește volumul producției industriale globale țările dezvoltate ale Europei occidentale și s-a situat pe locul al doilea în lume. În 1958, producția industrială a Uniunii Sovietice a întrecut considerabil producția industrială a Angliei, Franței și Germaniei occidentale, luate la un loc.

Socialismul și-a dovedit întru totul deplina superioritate asupra capitalismului în ceea ce privește ritmul dezvoltării producției. Acum pîșim într-o nouă etapă a întrecerii economice cu capitalismul. ÎN PREZENT SARCINA ESTE DE A OBTINE SUPERIORITATEA SISTEMULUI SOCIALIST ASUPRA SISTEMULUI CAPITALIST ÎN PRODUCȚIA INDUSTRIALĂ, DE A DEPAȘI CELE MAI DEZVOLTATE ȚĂRI CAPITALISTE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PRODUCTIVITATEA MUNCII SOCIALE, ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PRODUCȚIA PE CAP DE LOCUIȚOR ȘI DE A ASIGURA CEL MAI ÎNALT NIVEL DE TRĂI ÎN LUME.

În această etapă a întrecerii, Uniunea Sovietică intenționează să întrecă din punct de vedere economic Statele Unite. Nivelul producției Statelor Unite constituie planul pînă la care s-a putut ridica economia capitalismului. Știm ce rol au jucat în această privință condițiile istorice și naturale favorabile. A întrecere nivelului Statelor Unite înseamnă a depăși cel mai înalt indice al capitalismului.

Faptul că în prezent ne propunem o asemenea sarcină arată cit de mult au crescut forțele noastre, posibilitățile noastre. Era un timp cînd, în ceea ce privește nivelul indicilor ai economiei naționale și culturii, țara noastră rămînea mult în urmă față de majoritatea țărilor capitaliste și nici nu ne comparăm cu America. Acum avem alt nivel, alt potențial, alte posibilități. Munca gigantică a poporului sovietic, care pășește pe calea leninistă, a ridicat în asemenea măsură țara noastră, în trecut înapoiată, încît, în prezent, ea poate „să se măsoare” cu cel mai puternic stat capitalist.

Încă de pe cînd se puneau bazele socialismului, partidul nostru știa că va sosi în mod inevitabil etapa unei întreceri economice hotărîtoare cu capitalismul și că socialismul își va dovedi întreaga sa forță. Acum se poate spune că această etapă a sosit. Bluzîndu-se pe actualul nivel al dezvoltării forțelor de producție, pe productivitatea sporită a muncii sociale, pe tehnica contemporană, pe caracterul planic al economiei socialiste și pe activitatea creatoare a poporului, Uniunea Sovietică are toate posibilitățile de a cîștiga această întrecere pe arena mondială.

Cum se conturează perspectivele dezvoltării economice a celor două sisteme mondiale în viitorul apropiat?

Termenul de rezolvare a sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S. depinde în primul rînd de raportul inițial dintre nivelul producției în U.R.S.S. și nivelul producției în S.U.A. Cum stau lucrurile în această privință?

— Volumul producției industriale a U.R.S.S. este aproximativ de două ori mai mic decît volumul producției industriale în S.U.A., iar volumul producției agricole cu 20-25 la sută mai mic;

— în ceea ce privește producția industrială calculată pe cap de locuitor, S.U.A. depășește U.R.S.S. de peste două ori, iar la producția agricolă cu aproximativ 40 la sută.

În ce termen se poate lichida aceste decalaj, se poate ajunge din urmă, iar apoi să întrecă Statele Unite la acești indici?

Un rol hotărîtor are ritmul creșterii producției. Și în ceea ce privește ritmul, superioritatea este de partea sistemului socialist al economiei. În toți anii puterii sovietice ritmul anual me-

diu de creștere a industriei a întrecuț de 3-5 ori ritmul de creștere a industriei în țările capitaliste dezvoltate.

Nu începe îndoielă că sporul mediu anual al producției industriale de 8,6 la sută, prevăzută de planul septenal, va fi nu numai asigurată, dar și depășită. Probabil că țările capitaliste nu vor sta nici ele în loc. Se poate presupune că în perioada care urmează producția industrială a S.U.A. va crește anual cu aproximativ 2 la sută.

Aceasta a fost ritmul dezvoltării industriei americane în ultimii ani.

Trebue să înținem seama de încă un fapt important. Multă vreme, cu tot ritmul scăzut de creștere a producției, S.U.A. depășeau U.R.S.S. în ceea ce privește volumul absolut al sporului anual al producției industriale. Dar aceste vremuri sint de domeniul trecutului. În ultimii opt ani, volumul absolut al sporului de producție la unele dintre cele mai importante produse (otel, fontă, minereu de fier, petrol, cărbune, ciment, țesături de lînă) a depășit în U.R.S.S. indicii americani.

Așadar și în această privință a intervenit o etapă calitativ nouă a întrecerii: acum țara noastră întrece S.U.A. alți în ceea ce privește ritmul de creștere a producției, cit și în ceea ce privește sporul anual absolut al producției. Noi înaintăm de patru ori mai repede și sporul nostru anual de producție este mai mare — prin urmare în prezent este mult mai ușor să-l ajungem din urmă pe americani.

Ținînd seama de ritmul de creștere a industriei în U.R.S.S. și S.U.A., în urma îndeplinirii planului Uniunii Sovietice va depăși S.U.A. în ceea ce privește producția absolută a unor din cele mai importante produse, iar la altele se va apropia de nivelul actual al producției industriale a S.U.A. Pînă atunci, producția celor mai importante produse ale agriculturii în ansamblu și pe cap de locuitor va depăși actualul nivel din Statele Unite. Populația va crește alți în U.R.S.S., cit și în S.U.A.; este de așteptat ca la noi sporul de populație să fie mai mare. Probabil că populația U.R.S.S. va fi cu aproximativ 15-20 la sută mai mare decît a S.U.A. De aceea, dacă se calculează pe cap de locuitor vor fi necesari, probabil, încă vreo cinci ani după îndeplinirea planului septenal pentru a ajunge din urmă și a depăși Statele Unite în ceea ce privește producția industrială.

DA, BUNA SEAMA ATUNCI, SAU POATE CHIAȘ SI MAI ÎNAINTE, UNIUNEA SOVIETICĂ VA DEȚINE PRIMUL LOC ÎN LUME ATIT ÎN CEEA CE PRIVEȘTE VOLUMUL ABSOLUT AL PRODUCȚIEI CIT ȘI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PRODUCȚIA PE CAP DE LOCUIȚOR, ACEASTA VA FI O VICTORIE DE ÎMPORTANȚĂ ISTORICĂ MONDIALĂ A SOCIALISMULUI ÎN ÎNȚECEREA PASNICĂ CU CAPITALISMUL, PE ARENA INTERNAȚIONALĂ.

Economiiștii burghezi încearcă să dovedească că într-o anumită etapă ar deveni inevitabilă „o încetinire” a ritmului dezvoltării industriale a U.R.S.S. Aceasta nu este altceva decît o încercare de a judeca socialismul prin analogie cu economia capitalistă. Într-adevăr, capitalismul ridică bariere de nebruiat în fața dezvoltării forțelor de producție și ritmul creșterii industriei începe să se reducă. Socialismul însă creează toate condițiile necesare creșterii neîntreprerite a forțelor de producție.

În anul de după război, în S.U.A. și în celelalte țări capitaliste nu lpeșau discuțiile despre „prosperitate”, despre încercarea unei epoci de dezvoltare „fără crize” a capitalismului. Care este

Continuă întărire a sistemului mondial socialist

Tovarăși! Pe arena mondială are loc întrecerea economică între U.R.S.S. și S.U.A., are loc o întrecere între întregul sistem mondial al socialismului și sistemul mondial al capitalismului.

Fizionomia capitalismului contemporan este caracterizată nu numai de țările cu un înalt nivel de dezvoltare, ci și de țările în care nivelul producției este incomparabil mai scăzut. În sistemul capitalist în ansamblu, nivelul producției este cu mult în urmă față de S.U.A. Între diferitele țări capitaliste există un mare decalaj și în ceea ce privește ritmul dezvoltării economice. Iar aceste deosebiri cresc din ce în ce mai mult.

În același timp, în sistemul mondial socialist are loc o dezvoltare impetuoasă a economiei naționale și culturii în toate țările. **RITMUL RAPID ESTE O LEGE GENERALĂ A SOCIALISMULUI CONFIRMATĂ ÎN PREZENT DE EXPERIENȚA TUTUROR ȚĂRILOR LAGARULUI SOCIALIST.** În țările socialiste, producția industrială a crescut în 1958 în comparație cu 1957 de cinci ori. Republica Populară Chineză și-a sporit producția industrială în perioada 1950—1958 de aproximativ zece ori.

În 1958 producția industrială a crescut în comparație cu nivelul antebelic: în Polonia de peste 5,5 ori, în Cehoslovacia de 3,3 ori, în Republica Democrată Germană de peste 2,5 ori, în România de aproape 4 ori, în Ungaria de peste 4 ori, în Bulgaria de aproximativ 9 ori, în Albania de 18 ori. Republica Populară Democrată Coreeană și-a sporit producția industrială în comparație cu 1949 de 3,5 ori.

În urma industrializării socialiste, în majoritatea țărilor de democrație populară greutatea specifică a industriei a devenit preponderantă. Polonia, Ungaria, România, Bulgaria au devenit țări industrial-agricole sau industriale gree dezvoltate. Republica Populară Chineză se transformă dintr-o țară agrară într-o țară industrial-agrară. Se rezolvă cu succes o problemă extrem de gree a construcției socialiste: trecerea țărănimii pe calea cooperatizării. În Republica Populară Chineză, în Republica Populară Bulgaria, în Republica Populară Democrată Coreeană cooperativizarea agriculturii s-a îndeplinit, în Cehoslovacia și Albania se desăvîrșește procesul de transformare socialistă a agriculturii.

În Republica Democrată Germană aproape jumătate din suprafața arabilă este deținută de cooperative și gospodării de stat. Cooperativizarea agriculturii se desfășoară tot mai larg și în celelalte țări socialiste.

Unele țări de democrație populară au și intrat în perioada desăvîrșirii construirii socialismului. Se apropie timpul cînd ele, ca și Uniunea Sovietică, vor constitui societatea comunistă. Acest lucru are o imensă importanță internațională.

Faptele au dovedit că în construirea vieții noi pot obține succese numai acele partide comuniste care se călăuzesc după învățătura marxist-leninistă, după legile generale ale construirii socialismului, care aplică în mod creator teoria revoluționară și în seama de particularitățile naționale și istorice ale țărilor lor. Partidele frățești din țările socialiste îmbogățesc teoria și practica construirii socialismului, își aduc contribuția la dezvoltarea continuă a marxism-leninismului.

În prezent, pe baza experienței tuturor țărilor socialiste din Europa și Asia, s-a dovedit că un adevărat progres este posibil numai pe calea socialismului.

În ceea ce privește producția industrială pe cap de locuitor, sistemul mondial socialist, luat ca un singur tot, a și ajuns din urmă sistemul mondial capitalist. În țările socialiste este concentrată aproximativ o treime din populația lumii și acestor țări le revine mai mult de o treime din producția industrială mondială. Țările socialiste dau aproape jumătate din producția mondială de cereale și 43% din

însă situația reală a economiei capitalismului în perioada post-belică? În aproximativ 12 ani, S.U.A. au trecut prin trei scăderi ale producției cu caracter de criză — în anii 1948—1949, în anii 1953—1954 și îndeosebi în anii 1957—1958.

Din exemplul ultimei crize se vede cum acționează aceasta asupra economiei. În anul 1957, producția industrială a S.U.A. a rămas în linia mari la nivelul anului anterior, iar în 1958 ea a scăzut în comparație cu 1957 cu aproximativ 6,5 la sută. În acest fel, criza a dat înapoi producția industrială a S.U.A. pînă la nivelul anului 1953.

Permanenta alternare a perioadelor de scădere a producției cu caracter de criză și de avînt febril dovedește instabilitatea economiei capitalismului. Nici cursa înarmărilor, nici alte măsuri nu vor putea salva economia S.U.A. și a celorlalte state capitaliste de crizele de supraproducție. Orice ar face, statele capitaliste nu pot înlătura cauza crizelor. Capitalismul nu este în stare să scape de înclătarea morții a contradicțiilor proprii, care continuă să se acumuleze și să se adîncească, amenințînd cu noi zguduiri economice. Se constată o nouă adîncire a crizei generale a capitalismului, care s-a intensificat în urma schimbării radicale a raportului de forțe între sistemul mondial al socialismului și sistemul mondial al capitalismului, în urma destrămării sistemului colonial și a ascuțirii contradicțiilor sociale din țările capitaliste.

Pentru victoria socialismului asupra capitalismului o mare importanță are creșterea producției. Dar pentru a judeca despre superioritatea unei orînduri asupra alteia trebuie să înținem seama în primul rînd de ceea ce va oferi societății, omului, această creștere a producției. Într-adevăr, ce folos are, să zicem, un șomer american de pe urma faptului că în țara lui producția medie de carne, unt, televizoare și automobile pe cap de locuitor este mare?

Doar partea leului din bogățiile produse revine în țările capitaliste exploatoarelor și lacheilor lor, în timp ce în condițiile socialismului creșterea producției pe cap de locuitor înseamnă îmbunătățirea efectivă a vieții oamenilor muncii. Ca să vorbim în termenii figurativi, atunci cînd noi ridicăm producția, de pe urma acestui fapt cîștigă realmente fiecare „cap”, în timp ce în țările capitaliste de pe urma creșterii producției cîștigă doar „capul” care este mai bogat, care are capital. „Capul” care nu are capital va lincezi chiar și în condițiile creșterii producției. Aceștia sint în orînduirea capitalistă „condițiile egale” — unul se îmbogățește, iar altul moare de foame. Această situație este întru totul incompatibilă cu legile capitalismului și este considerată ca fiind normală și firească.

În condițiile socialismului este de neconceput o asemenea contradicție, și anume ca producția să crească, iar nivelul consumului masei de bază ale populației să nu crească. În societatea socialistă se planifică creșterea producției tocmai pentru a spori totalitatea bunurilor materiale pentru satisfacerea tot mai completă a nevoilor tuturor membrilor societății.

Trebue să subliniem că, deși într-o țară socialistă și într-una capitalistă, de pildă în U.R.S.S. și S.U.A., nivelul producției poate fi același, consecințele sociale ale acestui fapt se vor deosebi ca cerul de pămînt. Tocmai în aceasta se manifestă superioritatea socialismului, în care producția este subordonată nu scopului obținerii de profituri, ci satisfacerii maxime a nevoilor tuturor membrilor societății.

producția mondială de bumbac. Potrivit calculelor economiștilor, **CA URMARE A ÎNDEPLINIRII ȘI DEPARȘIRII PLANULUI SEPTENAL DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI NAȚIONALE A U.R.S.S., PRECUM ȘI DATORITA RITMULUI ÎNALT DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI ȚĂRILOR DE DEMOCRATIE POPULARĂ, ȚĂRILE SISTEMULUI MONDIAL SOCIALIST VOR PRODUCE MAI MULT DE JUMĂTATE DIN ÎNTREGA PRODUCȚIE INDUSTRIALĂ MONDIALĂ.** În felul acesta va fi asigurată superioritatea sistemului mondial socialist asupra sistemului mondial capitalist în producția materială, sfera hotărîtoare a activității umane.

Gîndiți-vă la aceasta, tovarăși! Deși țările socialismului se întind numai pe o părtime din teritoriul pămîntului, deși în majoritatea lor au fost în trecut țări înapoiate din punct de vedere economic, nu este departe timpul cînd ele vor da mai mult de jumătate din producția industrială mondială! Nu este oare aceasta dovada cea mai grăitoare a faptului că țările care au pîșit pe calea socialismului dispun de posibilități înepuizabile?

După cum se știe, revoluția socialistă a învins pentru prima oară în țara noastră. Burghezia tuturor statelor și liderii social-democrați, începînd cu Kautsky și terminînd cu Suhanov, au tipat mulți ani despre inevitabilitatea prăbușirii puterii sovietice și a restaurării capitalismului tocmai din cauza înapoierii noastre economice. Ce s-a ales din aceste prooroci? Țările care în trecut erau slab dezvoltate din punct de vedere industrial au ajuns din urmă în condițiile socialismului statele capitaliste dezvoltate și pășesc cu încredere înainte. În săși istoria demonstrează că dacă puterea trece în minile clasei muncitoare și dacă se instaurează orînduirea socialistă, poporul capătă posibilitatea de a dezvolta economia țării sale într-un ritm mult mai rapid decît în capitalism.

Viața arată că popoarele țărilor socialiste găsesc mereu noi rezerve pentru obținerea unui ritm înalt de dezvoltare a producției și de ridicare a bunăstării oamenilor muncii. Noi înaintăm în front unit, ajutîndu-ne reciproc și sprînjindu-ne frățește. În felul acesta, dezvoltarea economică a tuturor țărilor socialiste va ajunge treptat la același nivel.

Problema cîștigului maxim de timp în întrecerea economică cu capitalismul se pune nu numai în fața Uniunii Sovietice. Se știe, de pildă, că Partidul Comunist Chinez a trasat în 1957 sarcina de a depăși în cursul următorilor 15 ani Anglia în ceea ce privește volumul producției principalelor ramuri industriale. Mișcarea populară pentru realizarea „marei salt”, care s-a desfășurat în țară, dovedește că poporul chinez va îndeplini această sarcină într-un termen mult mai scurt. Republica Cehoslovacă își propune să sporească pînă în 1955 volumul producției industriale cu 90-95 la sută față de nivelul anului 1957 iar Republica Populară Polonă — cu 80 la sută față de nivelul anului 1958. Poporul bulgar intenționează să îndeplinească planul cincinal în 3-4 ani.

Țările lagărului socialist dispun de toate premisele necesare pentru a cîștiga înțietatea în producția mondială.

Sistemul mondial socialist are de partea sa avantajul ritmului de dezvoltare a producției. Sporul mediu anual al producției industriale a întregului lagăr socialist a fost în ultimii cinci ani (1954—1958) de 11 la sută, în timp ce în întreaga lume capitalistă el a reprezentat mai puțin de 3 la sută. În sistemul socialist, toate țările își unesc și își coordonează eforturile în producție, în timp ce în relațiile dintre statele capitaliste domnesc contradicții de neîmpăcat.

Coordonarea planurilor economiei naționale — lată forma sub

(Continuare în pag. IV-a)

La Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. În fotografia din stînga: Tovarășii Gheorghie Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica sînd de vorbă cu Mihail Șința și Evghenia Dolinuk, delegați la Congres. În fotografia din mijloc: Conducătorul delegației P. C. Bulgar, tovarășul Todor Jivkov (la dreapta) și tovarășul Anton Iugov, membru al delegației. În fotografia din dreapta: Călduroasa revedere a tovarășei Dolores Ibaruri, secretar general al C.C. al P. C. Spaniol cu tovarășa Alicia de la Pena, membru al comitetului executiv al C.C. al P. C. Argentinian, (TELEFOTO TASS—AGERPRES)

Continuarea raportului prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov

(Urmare din pag. IV-a)

menea acorduri comerciale pe termen lung cu Franța, Italia, se dezvoltă comerțul cu alte state. Programul economic al construcției pașnice în U.R.S.S. pe anii 1959-1965 deschide perspective largi dezvoltării comerțului

Construcția comunistă în U.R.S.S. și mișcarea muncitorească internațională

Tovarăși! Pentru mișcarea muncitorească și comunistă internațională, pentru toate forțele democratice, planul nostru septenl reprezintă un puternic sprijin moral în lupta lor împotriva forțelor reacțiilor și imperialismului. Luptind pentru noi victorii în construirea comunismului, poporul sovietic își va îndeplini datoria internațională față de clasa muncitoare internațională.

În prezent, există partide comuniste și muncitorești în 53 de țări și ele cuprind peste 33.000.000 de oameni. Aceasta reprezintă o victorie uriașă a marxism-leninismului, o mare cucerire a clasei muncitoare. Reacționarii de toate culorile au pornit zeci de campanii împotriva comunismului. Dar nimic nu este în stare să sugrume mișcarea comunistă, deoarece ea a fost generată de lupta de clasă a proletariatului, a tuturor oamenilor muncii și exprimă interesele lor. Numeroase partide comuniste din țările capitaliste întâmpină acum greutăți mari. Reacțiunea întreprinde împotriva lor o nouă și furișă ofensivă, care, sintem convinși, se va termina cu încă un eșec, iar partidele noastre frățești vor ieși și mai întărite și mai călrite din aceste încercări.

Organizind ofensiva împotriva mișcărilor muncitorești și comuniste, reacțiunea internațională recurge la demagogie socială, la înselarea maselor cu basme mincinoase despre așa-numita „lume liberă”. Ideologii imperialismului încearcă să infirmeze antipoluarea rindului capitaliste, cunoscuți oameni politici burghezi afirmă aproape în fiecare discurs că țările capitaliste din Occident sint „țări libere”, iar lumea capitalistă este o „lume liberă”.

Da, este adevărat că în țările capitaliste există libertate, dar pentru cine? Desigur că nu pentru muncitorii care sint nevoiți să se angajeze la capitaliști în orice condiții numai pentru a nu nimeri în uriașă armată a oamenilor „liberi” de muncă. Și nici pentru țărani asupra cărora planează primejdia permanentă a „eliberării” de gospodăria lor ca urmare a rindului lor. Și nici pentru intelectualitate, a cărei activitate creatoare este strinsă în mănghina dependenței materiale față de scul cu bani și a „conducerii spirituale” a diferitelor comisii pentru verificarea lealității. În țările capitaliste există libertate numai pentru cei care au bani și, prin urmare, putere.

Politicienilor și ideologilor „lumii libere” le place să se erizeze în adepți ai moralei religioase. Dar, din legendele religioase despre Hristos ar trebui să se știe bine că atunci cind Hristos a văzut cum neguțarii, cămătarii și zararii au transformat templul în tirg, a luat biciul și i-a alungat din templu. Dacă capitaliștii recurg la morală religioasă, de ce au transformat societatea în care domină ei într-un rai pentru bogăți și într-un adevărat iad pentru săraci? Și aceasta, în ciuda credinței creștine că mai ușor va trece cămila pe urechea acului decit va intra boala în rai! Așa-numita „lume liberă” este împărăția dolariului, a cupidității, a speculei neînfrinate, a exploatării crunte a milioane de oameni în numele îmbogățirii unui pumn de monopolisți.

Pe vremuri, luptind împotriva feudalismului, revoluțiile burgheze au lansat lozincile ademenitoare ale libertății, egalității și fraternității, dar burghezia le-a formulat în primul rind pentru a înlătura nobilimea aristocratică și a deschide calea capitalului. Pe măsură consolidării puterii sale burghezia s-a debarasat tot mai mult de aceste lozinci.

Deși imperialiștii continuă și acum să speculeze lozincile egalității, fraternității și libertății, ei trec tot mai des la dictatura fațășii. În țările capitaliste apar semnele fuziei ale asaltului reacțiilor și fascismului. Aceasta este calea reacționară pe care a pășit Germania occidentală, unde partidul comunist a fost înțeles. Forțele democratice sint persecutate, iar fasciștii și organizațiile revanșarde li se acordă deplină libertate. În Franța, unde drepturile democratice și cuceririle maselor populare sint călcate în picioare, s-a conturat orientarea spre dictatura fațășii. Asaltul reacțiilor în Franța, țara vestită în trecut prin tradițiile ei democratice, neliniștește pe toți luptătorii pentru democrație și progres. Putech-urile militare din Pakistan și Tailanda au arătat că se desfașoară o ofensivă împotriva cuceririlor democratice ale popoarelor care și-au dobândit independența națională. Forțele reacțiilor devin tot mai active și într-o serie de alte state capitaliste.

Așa dar, avem de a face nu cu fapte izolate, ci cu o tendință generală, clar exprimată, caracteristică multor țări din lumea capitalistă.

Forțele reacționare recurg la un vechi procedeu anti-popular, la restringerea rindurilor democratice, la impunerea unor greve de „mînă roșie”. Dar și acum, ca și în perioada instaurării dictaturii fascistice în Italia și Germania, tendința burgheziei monopoliste spre dictatura fațășii este nu o expresie a forței, ci a slăbiciunii burgheziei. În același timp, nu trebuie să se uite că în condițiile dictaturii neîngrădite, reacțiunea capătă mai multe posibilități de a recurge la represii și teroare, de a înlături orice mișcare de opoziție, de a influența masele în spiritul care îi convine, de a le infecta cu otrava sovinișmului, de a dobîndi mînă liberă pentru aventuri militare. De aceea, popoarele trebuie să fie vigilențe, gata oricind să dea ripostă ofensivelor reacțiilor și primjiei reinvierii fascismului.

În mîntea a milioane de oameni, fascismul este legat de obicei de numele lui Hitler și al lui Mussolini. Nu trebuie însă exclusă posibilitatea ca fascismul să reinvie în alte forme, nu în formele anterioare, compromise în ochii popoarelor.

În prezent, cind există puternicul lagăr al socialismului, cind mișcarea muncitorească dispune de o mare experiență în lupta împotriva reacțiilor, cind organizarea clasei muncitoare a crescut, popoarele au mai multe posibilități de a bara calea fascismului. Împotriva fascismului pot și trebuie să se unească cele mai largi pătri ale poporului, toate forțele democratice cu adevărat naționale. În legătură cu aceasta este important să se lichezeze pînă la capăt mîngînarea sectară care poate împiedica mobilizarea maselor la lupta împotriva reacțiilor și fascismului. Unitatea forțelor democratice, în primul rind a clasei muncitoare, iată obstacolul cel mai de nădejde în calea pericolului fascist.

Cine frînează unitatea clasei muncitoare? Reacțiunea imperialistă și unelele ei din mișcarea muncitorească, de pildă, liderii social-democrați și alțiștii anticomuniste de felul lui Guy Moller și Spaak. Noi știm cind sint aceste căpetenii ale anticomunismului și nu pot ele conțînă cind vorbim despre unitatea de acțiune a clasei muncitoare. În rindurile partidelor social-democrate, majoritatea o formează partizanii păcii și progresului social, deși ei concep calea spre realizarea acestui țel altfel decit noi, comuniștii. Tocmai în lupta împotriva reacțiilor și fascismului, comuniștii și social-democrații ar trebui să găsească un limbaj comun. A sosit timpul ca reprezentanții tuturor curentelor din mișcarea muncitorească să înlătore panglicarii anticomunismului, să ia loc la aceeași masă și să elaboreze o platformă reciproc acceptabilă în vederea unor acțiuni comune ale clasei muncitoare, în apărarea intereselor ei, în apărarea păcii.

O condiție absolut necesară a succeselor viitoare ale partidelor comuniste și muncitorești este întărirea lor ideologică și organizatorică, stringerea continuă a rindurilor lor pe baza marxism-leninismului, consolidarea legăturilor internaționale frățești dintre ele.

Conștăturile reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din noiembrie 1957 au demonstrat deplina unitate de vederi a partidelor frățești. Declarația Conștăturii a fost aprobată în unanimitate de toate partidele comuniste și muncitorești și a devenit cartă unității internaționale a mișcărilor comuniste mondiale. În Declarație este condamnat revizionismul ca principial pericol și sint condamnate de asemenea dogmatismul și sectarismul. Justețea concluziilor Declarației a fost intrinsec confirmată de viață. Ne călăuzim și în prezent după ele.

După Conștăturile din noiembrie a avut loc o consolidare a forțelor interne ale fiecărui partid comunist, s-au strîns și mai mult rindurile întregii mișcări comuniste internaționale. Revizionisții nu au reușit să abată de pe calea marxist-leninistă nici un partid frățesc. Ei au fost urnați doar de grupulele jalnice de oportuniști și de indivizii izolați care și-au pierdut capul sub focul dușmanului de clasă. În cursul luptei, această drojdie care a murdărit izvorul curat al mișcării comuniste a ieșit la suprafață și a fost aruncată.

exterior al Uniunii Sovietice cu toate țările. Volumul comerțului nostru exterior poate fi cel puțin dublat.

Noi propunem țărilor capitaliste o întrecere pașnică și aceasta nu numai pentru perioada planului septenl. Noi, elaborăm un plan de perspectivă de dezvoltare a U.R.S.S. pe o perioadă de 15 ani și el se întemeiază pe principiul dezvoltării pașnice și al întrecerii economice pașnice.

După cum popoarele din toate țările pot vedea, PLANURILE NOASTRE SINT PLANURI DE CONSTRUCȚIE PAȘNICĂ. NOI CHEMĂM TOATE POPOARELE SĂ ÎNTĂREASCĂ LUPȚA PENTRU MENTINEREA ȘI ÎNTĂREȘTE PĂCII. ÎN CEEA CE NE PRIVEȘTE, VOM FACE TOT POSIBILUL PENTRU ASIGURAREA PĂCII ÎN ÎNTREAGA LUME.

Afirmările revizionisților au fost respinse de viață, de practica luptei clasei muncitoare, de întregul mers al evoluției sociale. Au fost infirmate principalele teze ale revizionismului — cu privire la schimbarea caracterului capitalismului, dezvoltarea fără crize a sistemului capitalist, întărirea pașnică a capitalismului în socialism etc.

Mișcarea comunistă internațională a condamnat concepțiile și politica revizionisților iugoslavi. Conducătorii Uniunii Comunistilor din Iugoslavia încearcă să prezinte lucrurile ca și cum partidele marxist-leniniste ar fi început lupta ideologică împotriva lor pentru că ei au refuzat să se alăture Declarației. Dar aceasta este o afirmație pe de-a întregul falsă. Conducătorii iugoslavi sint cei ce au opus Declarației programul lor revizionist, în care s-au dat la atacuri împotriva pozițiilor marxist-leniniste ale mișcării comuniste internaționale. Se pune întrebarea: puteau oare marxisții să treacă pe lângă aceste fapte? Desigur că nu. De aceea, toate partidele care se situează pe pozițiile marxism-leninismului au făcut o critică principială programului Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Poziția noastră față de concepțiile conducătorilor iugoslavi este clară. Am expus-o, nu o dată, cu toată sinceritatea. În schimb conducătorii iugoslavi dau din colț în colț, falsifică, fug de adevăr.

Conducătorii iugoslavi caută să ascundă esența divergențelor lor cu marxisții leniniști. În această esență constă în fapt că revizionisții iugoslavi negă necesitatea solidarității internaționale de clasă, se îndepărtează de pozițiile clasei muncitoare. Ei încearcă să asigure pe toți că în lume există două blocuri, două lagăre militare. Este însă îndeosebi cunoscut că lagărul socialist, care grupează țările socialiste din Europa și Asia, este nu un lagăr militar, ci o comunitate de popoare egale în drepturi în lupta pentru pace și o viață mai bună a oamenilor muncii, pentru socialism și comunism. Celălalt lagăr este lagărul imperialisților care se străduiește să mențină cu orice preț ordinul asuprașii și violenței, care amenință omnia cu războiul. Nu noi am născocit aceste lagăre, ele s-au format în cursul dezvoltării sociale.

Conducătorii iugoslavi afirmă că se află în afara blocurilor, deasupra lagărelor, deși în realitate fac parte din blocul balcanic care grupează Iugoslavia, Turcia și Grecia. După cum se știe, ultimele două țări sint membre ale blocului agresiv N.A.T.O., iar Turcia face parte în afară de aceasta și din pactul de la Bagdad. Liderii Uniunii Comunistilor din Iugoslavia se supără foarte mult cind noi le spunem că stau în două lăntre. Ei afirmă că stau în lăntrea lor iugoslavă. Dar din anumite motive, această lăntre iugoslavă este sprijinită foarte mult de monopolurile americane! Și tocmai de aceea, din poziția „în afara blocurilor”, din neutralitatea de care fac atîta caz conducătorii Uniunii Comunistilor din Iugoslavia se degajă puternic izul monopolurilor americane care alimentează „socialismul iugoslav”. În istoria luptei de clasă nu se cunoaște nici un caz cind burghezia ar fi acordat sprijin material sau spiritual dușmanului său de clasă, l-ar fi ajutat să construiască socialismul.

Cea mai bună verificare a justetei liniei urmate de conducerea unei țări o constituie succesele dezvoltării economice naționale, avntul culturii și bunăștii poporului. Noi, comuniștii sovietici, considerăm justă calea noastră spre socialism, indicată de marele Lenin. Pășind pe această cale, Uniunea Sovietică a obținut victorii care au zguduit întreaga lume. Pe calea revoluției din Octombrie, pe calea lui Lenin au pășit toate țările de democrație populară, obținind de asemenea succese remarcabile.

Și cine a realizat cele mai mici rezultate? Tocmai acel partid și acea țară ai căror conducători își lăudă calea lor, așa-zisa cale iugoslavă, ca singura cale justă. Poporul judecă așa: cea mai bună cale este cea care permite să se obțină într-un termen scurt cele mai bune rezultate economice și politice. Dacă însă comparăm nivelul de trai al popoarelor țărilor socialiste, după cum indică materialele publicate de economiștii, acest nivel crește în Iugoslavia mult mai încet. În săși practica iugoslavă dezmințe „descoperirile” teoretice ale revizionisților iugoslavi.

Dacă Iugoslavia rămîne în urmă în dezvoltarea ei, dacă ea are probleme ale politicii externe avem un limbaj comun. Vom dezvolta și de acum înainte comerțul cu Iugoslavia pe o bază reciproc avantajoasă. Vom căuta să colaborăm cu Iugoslavia în toate problemele luptei împotriva imperialismului, pentru pace, în care pozițiile noastre vor coincide.

Cum se vor desfășura însă lucrurile pe linie de partid? Totul va depinde de Uniunea Comunistilor din Iugoslavia. Conducătorii acesteia s-au izolat singuri de mișcarea comunistă internațională. De aceea este cazul ca Uniunea Comunistilor din Iugoslavia să facă o cotitură pentru a se apropia de partidele comuniste pe baza marxism-leninismului, ceea ce ar corespunde și intereselor poporului iugoslav.

Mișcarea comunistă a dat revizionismului lovitură nimicitoare. Dar revizionismul nu este pe deplin zdrobit. Trebuie să se țină seama de faptul că imperialismul va încerca pe toate căile să-i susțină și să-i activeze pe revizionisții.

Nu trebuie uitată nici necesitatea de a lupta împotriva dogmatismului și sectarismului, care îngreunează dezvoltarea teoriei marxist-leniniste și aplicarea ei creatoare, duc la ruperea de mase. Pentru noi toți, comuniștii, este sfîntă porunca lui Lenin de a înfățișa legătura cu masele, de a ne pleca urechea cu atenție la glasul maselor, de a pași în fruntea maselor.

În ceea ce privește relațiile dintre partidele frățești în cadrul mișcării comuniste internaționale, noi pornim totdeauna de la poziția leninistă în această problemă. Lenin ne-a învățat că aceste relații se bazează pe egalitatea în drepturi și independența detașamentelor naționale ale clasei muncitoare internaționale, pe principiile internaționalismului proletar. Tocmai datorită faptului că toate partidele sint egale în drepturi, ele au stabilit relații de încredere și de colaborare liber consimțite, fiind de bună voie și conștient spre acțiuni comune, fiind părți componente ale marii armate unice a muncii.

Toate partidele comuniste sint independente și își elaborează politica pornind de la condițiile concrete ale țării respective. Ele au obținut succese în activitatea lor, își largesc necontenit influența, sporesc numărul partizanilor lor și își cuceresc prestigiu în toate pătriile poporului.

Urmărind subminarea prin orice mijloace a influenței crescînde a partidelor comuniste, ideologii imperialisților și revizionisții care le cîntă în strună răspîndesc afirmația falsă că mișcarea comunistă ar fi „opera Moscovei” și că partidele comuniste și muncitorești ar depinde de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Un zelu deosebit deplin revizionisții iugoslavi care susțin că partidul nostru ar ținde spre „hegemonie” față de celelalte partide.

Ei au introdus chiar în programul lor teza cu privire la „hegemonism”. Revizionisții afirmă că partidul nostru se amestecă în treburile interne ale altor țări și caută să-i subordoneze celelalte partide comuniste. Forțele reacționare sint deosebit de recunoscătoare revizionisților iugoslavi pentru această calomnie.

Pentru toți acei care cunosc mișcarea comunistă nu este deloc greu să spulbere aceste născociri false ale reacțiunii internaționale și ale revizionisților. Este absurd că cineva să creadă că într-o țară sau alta s-ar

putea organiza de undeva din afară un partid politic al clasei muncitoare, care desori numără sute de mil de membri, iar unorii chiar milioane. Nimeni nu va crede, de pildă, că Partidul Comunist Italian, care are două milioane de membri, cel francez, care are 500.000 de membri, cel indonezian, care are 1.500.000 de membri, cel indian, care are aproape 300.000 de membri, precum și celelalte partide frățești ar fi „create de Moscova” și că membrii lor ar fi „agenți străini”.

Partidele comuniste au apărut nu pentru că un oarecare centru unic le-ar fi „răsadit” în toate țările. În natură nu se întimplă asemenea minuni. Istoria dezvoltării societății arată că odată cu apariția și creșterea clasei muncitoare iau naștere și partidele marxiste. Iar aceasta înseamnă că mișcarea comunistă a apărut ca o necesitate obiectivă, a fost creată de înseși condițiile de viață ale clasei muncitoare din fiecare țară. Pretinzînd, în țările capitaliste există clase și prin urmare există și partide politice care exprimă interesele lor. Partidele comuniste sint partide politice ale clasei muncitoare și ele vor exista atîta timp cît va exista clasa muncitoare. Tot alți de nativ ar fi să se creadă că s-ar putea impune din afară mijloacelor de oameni uniți în partidele comuniste ce s-gîndească astăzi și ce să facă mine.

Se spune că „dependența” partidelor comuniste și muncitorești de Moscova ar fi confirmată de declarațiile că P.C.U.S. se află în fruntea mișcării comuniste internaționale. Se invocă totodată cunoscuta teză „Declarației Conștăturii de la Moscova potrivit căreia „Uniunea Sovietică stă în fruntea lagărului statelor socialiste”.

Comuniștii din Uniunea Sovietică și din toate celelalte țări consideră că prin aceasta se recunosc meritele țării noastre și ale clasei noastre muncitoare care, sub conducerea partidului comunist în frunte cu marele Lenin, a fost prima care a săvîrșit revoluția socialistă și a luat puterea în mîinile sale. În cei peste 40 de ani a fost străbătută o lungă și grea cale de luptă și victorii și a fost creat un stat puternic, bastionul tuturor țărilor socialiste și al mișcării comuniste internaționale. Exprîmăm partidelor frățești sincera noastră recunoștință pentru această recunoaștere a rolului istoric al Uniunii Sovietice și al P.C.U.S.

Totodată este necesar să subliniem că în mișcarea comunistă, ca și în lagărul socialist, a existat și există o deplină egalitate în drepturi și independența a tuturor partidelor comuniste și muncitorești și a tuturor țărilor socialiste. Într-adevăr Partidul Comunist al Uniunii Sovietice nu conduce nici un fel de partid, Uniunea Sovietică nu conduce alte țări. În mișcarea comunistă nu există partide „superioare” și „subordonate”. Toate partidele comuniste și muncitorești sint egale și independente, toate noarță răspunderea pentru soarta mișcării comuniste, pentru însușele și victoriile ei. Fiecare partid comunist și muncitor este răspunzător față de clasa muncitoare, față de oamenii muncii din țara sa, față de întreaga mișcare muncitorească și comunistă internațională. În lupta pentru interesele clasei muncitoare, pentru socialism, partidele comuniste îmbînă adevărurile universale valabile ale marxism-leninismului cu condițiile istorice și naționale concrete ale țărilor lor. Numai un partid marxist-leninist legat de clasa muncitoare, de poporul țării sale, poate cunoaște condițiile con-

crete ale luptei, numai el poate elabora o linie politică care să corespundă acestor condiții și să țină seama de tradițiile mișcărilor muncitorești din țara respectivă.

Așa și este în realitate. Toate partidele ce uniste și muncitorești trăiesc și luptă pe baza deplinei independențe și a principiilor internaționalismului proletar, pe baza colaborării liber consimțite și a ajutorului reciproc. Așa înlțege partidul nostru caracterul relațiilor dintre partidele frățești.

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, rolul ei nu constă, precum se știe, în a conduce alte țări, ci în faptul că a deschis prima drumul omienii spre socialism, că este cea mai puternică țară din sistemul mondial al socialismului și a pășit prima în perioada construcției desfășurate a comunismului.

Partea a Comunist al Uniunii Sovietice a fost educat de Lenin în spiritul internaționalismului proletar. Noi, comuniștii sovietici, nu numai că am studiat marxism-leninismul, dar l-am apărut în lupta împotriva dușmanilor de tot felul. Călăuzindu-se după această învățătură, poporul sovietic, în frunte cu partidul comunist, a construit socialismul în luptă aprigă și păsește ferm înainte spre comunism.

Noi am urmat întodeuna și vom urma neabătut și de acum înainte marea învățătură internațională a lui Marx, Engels, Lenin.

Vorbînd la figurat, partidul nostru comunist se consideră unul din detașamentele de frunte ale mișcării comuniste mondiale, care cucerete primul înălțimile comunismului. Nici un țel de avanșare sau obstacol nu ne vor opri din calea ce dăuce spre aceste înălțimi și nimel nu ne va putea sili să ne abatem de pe calea înaintării spre comunism.

Noi ne-am situat și ne situăm pe poziția că nu este permis să ne izolăm în „compartimente” naționale și să ne închidem fiecare în gaoacea sa. Noi considerăm necesară creșterea prin toate mijloacele a puterii lagărului socialist, întărirea continuă a unității mișcării comuniste internaționale în conformitate cu principiile adoptate de toate partidele frățești în Declarația de la Moscova. Grija pentru coeziunea și trînicia rindurilor noastre este cea mai înaltă datorie internațională a fiecărui partid comunist și muncitoresc. SUCCESUL CAUZEI NAȚIONALE A CLASEI MUNCITOREȘTE NU POATE FI CONCEPUT FĂRĂ SOLIDARITATEA INTERNAȚIONALĂ A TUTUROR DETAȘAMENTELOR SALE.

Pe noi ne unește mărgetul țel comun al eliberării omienii muncitoare, lupta pentru pace în lumea întreagă. Avem o singură grijă comună — grija pentru fericea noapoea, pentru prosperitatea și securitatea lor, pentru viitorul lor fericit care poate fi realizat numai pe căile socialismului. Ne unește marea învățătură a marxism-leninismului și lupta pentru traducerea ei în viață. Vom păstra întodeuna puritatea armei ideologice a marxism-leninismului, vom lupta împotriva oportuniștilor, a revizionisților de tot felul, vom fi credincioși clasei muncitoare. În aceasta vedem noi datoria noastră internațională față de mișcarea comunistă și muncitorească internațională.

IV

Noua etapă a construcției comuniste și unele probleme ale teoriei marxist-leniniste

Tovarăși, acum cind țara noastră a intrat într-o nouă perioadă istorică a dezvoltării sale, problemele teoriei marxist-leniniste legate de trecerea de la socialism la comunism capătă o importanță deosebită.

În primul rind trebuie să ne oprim asupra problemei CELOR DOUĂ FAZE ALE SOCIETĂȚII COMUNISTE, asupra problemei legilor trecerii de la socialism la comunism.

Întemeietorii comunismului științific — Marx, Engels, Lenin — au stabilit că, după răsturnarea dominației capitalisților și moșierilor, societatea urmează să treacă prin două faze. Prima fază trebuie să fie socialismul, iar a doua fază, faza superioară — societatea comunistă fără clasă.

Dezvoltarea societății sovietice a confirmat preziciunea marxist-leninistă cu privire la cele două faze ale comunismului. După ce a construit societatea socialistă, poporul sovietic a intrat într-o nouă fază de dezvoltare istorică, cind socialismul se transformă în comunism.

Teoria marxism-leninismului și experiența practică a construirii societății socialiste ne permit să tragem unele concluzii importante privitoare la caracterul înaintării treptate a societății spre comunism.

ÎN PRIMUL RIND, trecerea de la stadiul socialist de dezvoltare la faza superioară este un proces istoric logic care nu poate fi încalcat sau ocolit în mod arbitrar. Partidele marxist-leniniste consideră că scopul lor final este crearea societății comuniste. Societatea nu poate face însă un salt din capitalism direct în comunism, fără a parcurge stadiul de dezvoltare socialistă. De la capitalism — spune V. I. Lenin — omnia se poate trece direct numai la socialism, adică la stăpînirea în comun a mijloacelor de producție și la repartiția produselor potrivit muncii fiecăruia. Partidul nostru privește mai departe: inevitabil, socialismul trebuie să evolueze treptat spre comunism, pe al cărui steag stă scris: „de la fiecare după capacități, fiecăruiul după nevoi”. (Opere, vol. 24, pag. 67, E.S.P.L.P.)

Desigur, unii tovarăși pot să spună că trebuie introduse mai rapid principiile comunismului. Dar a trece înainte de termen la repartiția după necesități, atunci cind nu s-au creat încă pentru aceasta condițiile economice, cind nu a fost realizat belșugul de bunuri materiale și oamenii nu sint pregătiți să trăiască și să muncească în chip comunist, înseamnă a preiudica cauza construirii comunismului. Trebuie țînă seama de faptul că la actualul nivel al dezvoltării producției, nu există încă suficiente bunuri pentru toți oamenii, astfel încît să satisfacem pe deplin necesitățile lor. Un astfel de „comunism nivelat” ar duce la irrosirea mijloacelor acumulate și ar face imposibilă dezvoltarea mai departe cu succes a economiei, reproducția largită. Trebuie să înalțăm pas cu pas, să creăm premisele materiale și spirituale pentru trecerea planică la comunism.

ÎN AL DOILEA RIND, trecerea de la socialism la comunism și stadiul socialist, între ele nu există nici un zid care să despartă aceste faze ale dezvoltării sociale. Comunismul se naște din socialism, este continuarea sa directă. Ar fi nejust și greșit să se creadă că comunismul va apărea oarecum brusc. De pe acum se dezvoltă tot mai mult formele comuniste de muncă de organizare a producției și asemenea forme sociale de satisfacere a necesităților cetățenilor ca alimentația publică, școlile-interne, grădinițele și creșele de copii. În societatea noastră există numeroase trăsături palpabile și vizibile ale comunismului, care se vor dezvolta și se vor perfecționa.

Întrearea în comunism nu este determinată de vreo dată calendaristică. Nu va exista un asemenea moment cind vom inchide o ușă și vom declara: „Construirea socialismului s-a terminat”, iar apoi vom deschide o altă ușă și vom spune: „Am ajuns în comunism”. Trecerea de la socialism la comunism se înlăpțește continuu. Noi deshidem de pe acum via spre societatea comunistă, vorbim astăzi despre construirea comunismului. Țara noastră a intrat acum în perioada construcției desfășurate a comunismului și creează toate condițiile materiale și spirituale ale comunismului. Dezvîșirea construcției comuniste va avea loc atunci cind vom crea un belșug deplin pentru satisfacerea necesităților tuturor oamenilor, cind toți oamenii vor învăța să muncească după capacități pentru a spori și a acumula avuțiile sociale.

ÎN AL TREILEA RIND, trecerea treptată la comunism nu trebuie înțeleasă ca o mișcare încetinită, dimpotrivă, aceasta este o perioadă de dezvoltare rapidă a industriei moderne, a marii agriculturi mecanizate, a întregii economii și culturii, cu participarea activă și creatoare a mijloacelor de constructori ai societății comuniste. Procesul logic al transformării socialismului în comunism este accelerat pe baza unei înalte dezvoltări a producției materiale, care se realizează încă în perioada socialismului. Nu trebuie să ne grăbim și să aplicăm în pripă ceea ce nu a ajuns încă la maturitate. Acest lucru ar duce la denaturări și ar compromite cauza noastră. Dar nu trebuie nici să ne oprim la cele realizate, intrucit aceasta ar duce la stagnare.

Este oare departe timpul cind vor putea fi satisfăcute întrutotul necesitățile vitale ale tuturor oamenilor sovietici? Probabil nu mai este atît de departe, fiindcă seama de uriașele noastre posibilități pentru creșterea producției sociale și dezvoltarea culturală a societății. Acest lucru nu va fi obținut dintr-o dată, ci pas cu pas, nu printr-un singur act, ci în mod treptat, pe măsura pregătirii condițiilor materiale de producție.

Satisfacerea deplină a necesităților tuturor oamenilor sovietici în ce privește alimentația, locuințele, îmbrăcămintea în limite necesare și rezonabile va putea fi probabil realizată într-un viitor apropiat. Nu mai este nevoie de un timp chiar atît de lung pentru a asigura, de pildă, elevilor

dejunării și prinzului gratuit, pentru a asigura tuturor copiilor grădinițe, creșe, școli-interne în care întreaga întreținere să fie suportată de societate. În ce privește populația adultă, trebuie să se țină seama de faptul că necesitățile oamenilor în ce privește mijloacele de existență nu sint nelimitate. Un om, de pildă, nu poate consuma mai multă piine și alimente decit este necesar organismului său. Există de asemenea anumite limite în folosirea îmbrăcămintei și locuinței. Evident că, atunci cind se vorbește de satisfacerea necesităților oamenilor, se au în vedere nu capriciile și nici pretențiile la obiecte de lux, ci necesitățile sănătoase ale unui om cu un nivel de cultură ridicat.

Este nevoie de o perioadă mai lungă pentru ca la oameni să se formeze necesitatea organică de a munci după capacități. Cînd timp nu s-a ajuns la aceasta, societatea nu se poate dispensa de o anumită normă a timpului de lucru potrivit căreia fiecare om, apt de muncă, trebuie să presteze o anumită cantitate de muncă pentru crearea valorilor necesare societății.

Sarcina practică fundamentală a țării noastre în perioada actuală este CREAREA BAZEI TEHNICO-MATERIALE A SOCIETĂȚII COMUNISTE, UN NOU AVINT PŪTERNIC AL FORTELOR DE PRODUCȚIE SOCIALISTE. De ce aceasta este în prezent principala noastră sarcină în dezvoltarea economiei țării? La actualul nivel al producției socialiste noi sintem încă în stare să asigurăm pe deplin belșugul de bunuri materiale și culturale trebuitorie satisfacerii necesităților crescînde ale oamenilor, dezvoltării lor multilaterale. Or, numai acest lucru poate exista comunism. Pe urmare, în primul rind trebuie dezvoltate mai departe forțele de producție, trebuie sporită producția bunurilor materiale. Comunismul poate fi realizat numai dacă vom depăși nivelul de producție al țărilor capitaliste dezvoltate, dacă vom asigura o nouă productivitate a muncii mult mai înaltă decit în capitalism.

Crearea bazei tehnico-materiale a comunismului presupune în primul rind: existența unei industrie moderne cu o înaltă dezvoltare, electricitatea totală a țării, progresul tehnico-științific în toate ramurile industriei și agriculturii, mecanizarea și automatizarea complexă a tuturor proceselor de producție, folosirea pe toate căile a noilor surse de energie, a bogatelor resurse naturale, a noilor materiale sintetice și altor materiale, creșterea nivelului cultural și tehnic al tuturor oamenilor muncii, îmbunătățirea continuă a organizării producției și ridicarea productivității muncii.

Ar însemna să privim simplist lucrurile dacă am crede că ajungînd din urmă Statele Unite ale Americii din punct de vedere economic am desvîrși prin aceasta construirea comunismului. Nu, aceasta nu este încă obiectivul final al înalțării noastre, ci numai o etapă hotărîtoare în întrecerea cu capitalismul.

Întrecîndu-ne cu America, noi nu considerăm că ea este pentru noi un etalon în construcția economică. În S.U.A., unde există o economie puternic dezvoltată, domină modelul capitalist vicios de producție și repartiție. Acolo, deși există un surplus de tot felul de mărfuri, sint milioane de șomeri și de oameni a căror existență nu este asigurată și care nu și pot satisface cele mai elementare nevoi. Comuniștii nu vor să îmîte aceste rînduri, ci dimpotrivă, să pună capăt unei astfel de nedreptăți pe pămînt. Și dacă nivelul de producție din S.U.A. este luat ca unitate de măsură pentru dezvoltarea economiei noastre, aceasta se face numai pentru a o compara cu cea mai dezvoltată economie capitalistă.

Cîștigînd întrecerea economică cu S.U.A., vom desvîrși numai prima etapă a construcției comuniste. Nivelul dezvoltării economice atins în această etapă nu înseamnă nicidecum pentru noi stafia terminus, ci doar o haltă unde vom putea ajunge din urmă cea mai dezvoltată țară capitalistă, pentru a o lăsa în această haltă și a ne continua înaintarea.

Odată cu dezvoltarea forțelor de producție se vor perfecționa și relațiile de producție socialiste, bazate pe principiile colaborării tovarășești, prieteniei și ajutorului reciproc între toți cei ce muncesc din societate. În țara noastră muncă socială a devenit de pe acum expresia relațiilor noi, socialiste, între oameni, indicele înalțelor calități morale ale omului.

Pe măsura dezvoltării continue a producției socialiste pe o bază tehnico-materială nouă, pe măsura legării tot mai strîmne a învățăturii de muncă se va produce stergerea treptată a deosebirilor esențiale dintre muncă intelectuală și cea fizică. Odată cu dezvoltarea multilaterală a oamenilor, muncă se va transforma tot mai mult în prima lor necesitate vitală. La aceasta vor contribui redîncea proiectată a zilei de muncă și îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă. Cînd în toate ramurile de producție se va introduce automatizarea, cînd omul va deveni un comandant al mașinilor, el va trebui să cheltuiască mai puțin timp și forțe pentru producerea mijloacelor de existență. Muncă, care mai este încă uneori grea și istovitoare, se va transforma într-o sursă de bucurie și desfătare pentru omul sănătos, multilateral dezvoltat.

Continuarea raportului prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov

(Urmare din pag. V-a)

BRII EI. Marxism-leninismul ne învață că, în dezvoltarea societății, repartiția nu este factorul determinant, ci derivat, că formele și principiile repartiției depind de modul de producție și de cantitatea produselor create de societate.

În societatea socialistă repartiția se înfăptuiește în linii mari după principiul: de la fiecare după capacitate, fiecare după muncă. Aceasta înseamnă că cea mai mare parte a bunurilor materiale și culturale este repartizată între membrii societății în funcție de contribuția lor prin muncă la producția socială.

Trebuie să se țină seama, desigur, de faptul că încă în condițiile socialismului o parte considerabilă și tot mai mare a bunurilor materiale și culturale este repartizată între membrii societății, independent de cantitatea și calitatea muncii lor, adică în mod gratuit. Societatea suportă cheltuieli mari pentru învățământul gratuit al cetățenilor, pentru asistența medicală gratuită, pentru asigurarea pensilor, pentru ajutoare acordate celor cu familii numeroase, pentru deservirea fără plată în cluburi, biblioteci etc.

Importanța pe care o au cheltuielile statului, precum și cheltuielile făcute din fondurile obștești ale colhozurilor, pentru creșterea bunăstării și îmbunătățirea situației materiale a oamenilor muncii poate fi exemplificată prin următoarele cifre. În țara noastră sînt ocupați în producția socială aproximativ 10 milioane de muncitori, funcționari și colhoznici. În același timp sînt întreținuți de către stat, colhozuri și organizații obștești aproximativ 20 milioane de pensionari; 5 milioane de copii se află în grădinițe, creșe și case ale copilului; 3.300.000 de studenți și elevi din instituțiile de învățământ superior și învățământ mediu special, școli de învățământ general și școli ale rezervelor de muncă au la dispoziție burse de stat și cămine, iar cei care studiază în școlile-internat sînt întreținuți complet de stat; 5.000.000 de copii se odihnesc în fiecare an în taberele de pionieri, în taberele de curte pentru elevi și la bazele de turism și excursii. În fiecare an peste 3 milioane de muncitori, funcționari și colhoznici primesc asistență medicală și se odihnesc în sanatorii și case de odihnă pe soseala Asigurărilor Sociale și a colhozurilor. În afară de aceasta, aproape 7 milioane de mame cu mulți copii și mame singure primesc ajutoare de la stat.

Pe viitor cheltuielile statului în aceste scopuri vor sporii. Pe măsura înălțării noastre spre comunism va crește tot mai mult grija societății pentru fiecare om, de la nașterea lui pînă la a adîncii bătrîneți.

În actuala etapă, principala măsură pentru cota pe care fiecare o primește de la societate la repartiția produselor este muncă, înțeles în sensul lui Lenin a spus: „Pînă la faza „superioară“ a comunismului, socialismul este o societate și statul să controleze în modul cel mai riguros cantumul muncii și cantumul consumului...” (V. I. Lenin, Opere, vol. 25, pag. 466, E.S.P.L.P.).

În istoria dezvoltării țării noastre a existat perioada „comunismului de război”, cînd am fost nevoiți să ne îndepărtăm temporar de la principiul repartiției după muncă și să mergem pe calea nivelării repartiției „pe gură de om”. Această măsură a fost determinată nu de belșug, ci de o lipsă acută de alimente și mărfuri industriale. Prin cea mai severă disciplină alimentară, distribuind uncoi numai un colț de piine pe zi de om, statul a putut să preîntîmpine foameta în masă și să asigure ostașilor Armatei Roșii și populației din orașe o rație de alimente sîrăcicioasă dar hrănitoare.

Dar această formă de repartiție nu putea reprezenta un sistem economic normal. Lipsurile ei au ieșit la iveală îndată ce țara a pășit pe calea refacerii și dezvoltării economiei naționale. V. I. Lenin a arătat atunci că se poate de deschis că fără conștientizarea materială a lucrătorilor în rezultatele muncii lor forțele de producție ale țării nu pot lua avînt, nu poate fi fîurită o economie socialistă, iar zecile de milioane de oameni nu pot fi conduse spre comunism.

Odată cu trecerea la construcția pasnică s-a introdus treptat salarizarea în bani a muncitorilor și funcționarilor. La baza salarului a fost pus principiul repartiției după muncă. Odată cu victoria orînduirii colhoznice, acest principiu de repartiție s-a afirmat și în satul colhoznic.

În articolele și conferințele lor, unii oameni de știință susțin că repartiția după muncă înseamnă aplicarea dreptului burghez la societatea socialistă. Ei pun întrebarea dacă n-ar trebui să se treacă acum de la repartiția după muncă la repartiția egală a produselor sociale între toți lucrătorii. Nu putem însă să fim de acord cu aceste opinii.

Este adevărat că Marx și Lenin au vorbit despre rămăștele „dreptului burghez” care sînt inevitabile în socialism, dar prin aceasta au avut în vedere forma juridică rămasă de la vechea societate și care în condițiile comunismului va dispărea.

Repartiția socialistă după principiul salariului egal la muncă egală înseamnă aplicarea unui criteriu juridic unic pentru oameni diferiți. Acest criteriu unic, egal pentru toți oamenii, este muncă. În condițiile socialismului inegalitatea de clasă este exclusă, rămînd numai inegalitatea în ce privește cotele primite la repartiția produselor. Întrucît oamenii au calificări diferite, talente și aptitudini de muncă diferite, familii mai mari sau mai mici, este firesc ca la plata egală pentru muncă egală să aibă de fapt venituri inegale. Dar această situație este inevitabilă pentru prima fază a societății comuniste.

Nu trebuie să se confunde formele juridice cu esența relațiilor sociale exprimate de ele. Dreptul burghez consideră mijloacele de producție ca fiind proprietatea particulară a unor persoane, iar socialismul face din ele proprietate obștească și, din acest punct de vedere, o rupe cu totul cu dreptul burghez. În socialism toți oamenii au aceeași poziție față de mijloacele de producție și sînt retribuți după muncă. În societatea socialistă, pentru toți membrii societății apți de muncă acționează principiul: cine nu muncește, nu mîncînc.

În capitalism repartiția se face, de fapt, nu după muncă, ci în primul rînd după capital, și este reglementată de legile valorii, profitului, rentei funciare. De aceea primește un venit mai mare nu cine muncește mai mult, ci acel ce are un capital mai mare.

După cum se vede, există o deosebire fundamentală între felul în care se face repartiția valorilor produse în capitalism și socialism.

Principiul socialist al repartiției după muncă are originea în recunoașterea faptului că în perioada socialismului nu este posibilă o repartiție nivelatoare. În condițiile actuale acesta este singurul principiu de repartiție rezonabil și echitabil. Nu putem să nu ne dăm seama că nivelarea ar duce la o repartiție inechitabilă: și un muncitor slab și un muncitor bun ar primi aceeași parte, ceea ce ar fi numai în avantajul trîntorilor. Ar fi subminat stimularea materială a oamenilor pentru a munci mai bine, pentru a ridica productivitatea muncii, a crea mai multe produse. Nivelarea nu ar însemna trecere la comunism, ci discreditarea lui.

Repartiția după muncă asigură conștientizarea materială a oamenilor în rezultatele producției, stimulează creșterea productivității muncii, creșterea calificării lucrătorilor, perfecționarea tehnicii producției. Ea are și un mare rol educativ, îl deprinde pe oameni cu disciplina socialistă, face ca muncă să fie generală și obligatorie. În societatea socialistă entuziasmul oamenilor în muncă crește tot mai mult, stimulentele morale pentru muncă devin tot mai importante și mai puternice. În virtutea conștientizării materiale, ca urmare a creșterii conștiinței, în virtutea obișnuinței, munca devine o necesitate vitală pentru milioane de oameni ai muncii din societatea socialistă.

Necesitatea reglementării repartiției produselor între membrii societății va dispărea numai în comunism, cînd forțele de producție se vor dezvolta în asemenea măsură încît vor exista din belșug toate bunurile de consum necesare și cînd toți oamenii vor munci cu toată capacitatea lor de bună voie și independent de cantitatea de bunuri materiale primite, conștienți că acest lucru este necesar societății.

Desigur că în societatea comunistă va exista o repartiție planificată și organizată a muncii pe diferite ramuri ale producției, o reglementare socială a timpului de muncă în funcție de particularitățile proceselor de producție. Producția mecanizată are un ritm care nu poate fi realizat fără o reglementare corespunzătoare a muncii oamenilor.

Unii își imaginează în mod vulgar societatea comunistă ca o masă de oameni amorfați, neorganizată și anarhică. Nu, ea va fi o comunitate armonioasă, cu un înalt grad de organizare a oamenilor muncii. Pentru a conduce mașinile, fiecare va trebui să-și îndeplinească funcțiile în muncă și să fie responsabil înaintea societății. Producția înalt mecanizată și automatizată a viitorului nu va cere ca oamenii să depună o muncă de multe ore. Le va rămîne mult timp liber pentru a se ocupa de știință, artă, literatură, sport etc.

În rezolvarea problemelor construcției comuniste capătă o mare importanță teoretică și practică **PROBLEMA CAILOR DE DEZVOLTARE ȘI DE APROPIERE A FORMELOR PROPRIETĂȚII SOCIALISTE, PROPRIETĂȚII COLHOZNICĂ ȘI PROPRIETĂȚII ÎNTREGULUI POPOR.**

Este cîșt pe cale de clar că, în viitor, formele de proprietate cooperatist-colhoznică și de stat se vor contopi deplin într-o proprietate comunistă unică. Se pune întrebarea de ce nu forțăm acum contopirea lor și considerăm că în etapa actuală este necesar ca, paralel cu proprietatea de stat, să dezvoltăm prin toate mijloacele și proprietatea cooperatist-colhoznică?

Formele de proprietate nu se schimbă în mod arbitrar, ci se dezvoltă pe baza legilor economiei, ele depind de caracterul și nivelul de dezvoltare a forțelor de producție. Orînduirea colhoznică corespunde intrutotul nivelului și necesităților dezvoltării forțelor de producție existente în prezent la sate. Ea permite să se folosească în mod cel mai productiv tehnica înaintată în agricultură, ceea ce nu se poate face în gospodării țărănești fărîmiate, mici. În prezent, cînd puterica tehnica modernă merge direct în colhozuri, creșterea producției obștești a colhozurilor este mai rapidă.

Dacă într-un trecut apropiat există o rămînire în urmă în unele ramuri ale agriculturii, aceasta nu s-a întîmplat pentru că forma colhoznică ar fi ținut în loc dezvoltarea forțelor de producție, ci pentru că au fost slab folosite posibilitățile și avantajele pe care le oferă orînduirea colhoznică. Succesele realizate în ultimii cinci ani în agricultură demonstrează mai elocvent decît orice că forma cooperatist-colhoznică a relațiilor de producție nu numai că nu și-a epuizat posibilitățile, dar ajunge și poate slui încă timp îndelungat la dezvoltarea forțelor de producție în agricultură.

Odată cu dezvoltarea continuă a forțelor de producție se va ridica și nivelul de socializare a producției colhoznice, se va produce o apropiere a proprietății cooperatist-colhoznice de proprietatea întregului popor, o ștergere treptată a hotarelor dintre ele. Dovadă sînt următoarele procese caracteristice:

ÎN PRIMUL RIND, cresc necontenit fondurile indivizibile ale colhozurilor care alcătuiesc baza economică a dezvoltării continue a producției colhoznice și a apropierii treptate a proprietății cooperatist-colhoznice de proprietatea întregului popor.

ÎN AL DOILEA RIND, producția obștească a colhozurilor cuprinde tot mai deplin, una după alta, toate ramurile agriculturii. Pe măsura dezvoltării gospodăriei obștești nevoile colhoznicilor nu numai în ce privește piinea, ci și laptele, carnea, untul, legumele, cartofii, fructele vor fi satisfăcute într-o măsură tot mai mare nu de gospodăriile auxiliare personale, puțin productive, ale colhoznicilor, ci de producția colhoznică comună care este avantajoasă din punct de vedere economic.

ÎN AL TREILEA RIND se dezvoltă și vor crește inevitabil tot mai mult legăturile de producție intercolhoznice și diferitele forme de colaborare între colhozuri. Construirea în comun a unor centrale electrice, canale de irigație, întreprinderi de prelucrare a produselor agricole, întreprinderi producătoare de materiale de construcții, amenajarea drumurilor va necesita unirea tot mai sistematică a eforturilor multor colhozuri.

ÎN AL PATRULEA RIND în legătură cu dezvoltarea electrificării agriculturii, cu mecanizarea și automatizarea producției, va avea loc o unire tot mai strînsă, un proces specific de contopire a mijloacelor de producție ale colhozurilor cu mijloacele de producție ale statului, ale întregului popor, munca agricolă se va transforma treptat într-o varietate a muncii industriale.

Contopirea, istoricește inevitabilă, a formelor de proprietate cooperatist-colhoznică și a întregului popor se va produce în viitor nu ca urmare a restrîngerii proprietății cooperatist-colhoznice, ci prin ridicarea nivelului ei de socializare cu ajutorul și cu sprijinul statului socialist.

CONTOPIREA PROPRIETĂȚII COOPERATIST-COLHOZNICĂ CU PROPRIETĂȚII DE STAT ÎNTR-O PROPRIETATE UNICĂ A ÎNTREGULUI POPOR, NU ESTE O SIMPLĂ MASURĂ ORGANIZATORICĂ ÎN DOMEINIUL ECONOMIEI, CI SOLUȚIONAREA PROBLEMEI PROFUNDE A LICHIDĂRII DEOSEBIRII ESENȚIALE ÎNTRU ORAȘ ȘI SAT.

În viitorul septenial intenționăm să facem un pas hotărîtor în ce privește progresul producției agricole și, pe această bază, să asigurăm îmbunătățirea radicală a condițiilor culturale și de trai ale populației rurale. În viitor, partidul își propune să transforme satele colhoznice în localități de tip urban, bine amenajate, în care să fie folosite toate realizările moderne ale serviciilor comunale și de deservire a necesităților culturale și curente ale populației.

Odată cu problemele dezvoltării economice se pun în mod imperios și **PROBLEME PRIVIND ORGANIZAREA POLITICĂ A SOCIETĂȚII, STRUCTURA ȘI CONDUCEREA STATULUI ÎN PERIOADA CONSTRUIRII DESFAȘURATE A COMUNISMULUI.**

Marxism-leninismul ne învață că, în comunism, statul va dispărea, că funcțiile conducerii obștești își vor pierde caracterul politic și se vor transforma în conducere nemijlocită de către popor a treburilor societății. Nu trebuie însă să concepem simplist procesul de dispariție a organelor statului, la fel ca procesul ce are loc toamna cînd frunzele cad din copac și copacului nu-i mai rămîn decît ramurile destrănuite.

Problema dispariției statului, înțelesă în mod dialectic, este problema dezvoltării statului socialist pînă la stadiul de autoconducere obștească comunistă. Și în comunism vor rămîni unele funcții sociale, analoge cu funcțiile actuale ale statului, dar caracterul lor și metoda de exercitare a lor vor fi altele decît în actualul stadiu de dezvoltare.

Principala direcție de dezvoltare a statului socialist este lărgirea la maximum a democrației, antrenarea celor mai largi pături ale populației la conducerea tuturor treburilor țării, atragerea tuturor cetățenilor la conducerea construcției economice și culturale.

Teoreticienii social-democrației și revizionisții defăimează și denigrează în fel și chip democrația socialistă. În concepția lor „democratizarea” trebuie să însemne renunțarea la rolul conducător al clasei muncitoare și al partidului ei în socialism, revenirea la formele democrației burgheze. Dacă lucrurile nu se întîmplă așa, atunci, după părerea lor, nu există nici democrație, nici socialism.

Pentru ei, democrație înseamnă posibilitatea de a străluci prin discursuri parlamentare, de a se juca de-a combinațiile politice între partide, de a crea paravanul bătrîtor la ochi al „alegerilor libere” după care se ascunde atotputernicia capitalului și lipsa reală de drepturi ale oamenilor muncii. Pentru noi, democrație înseamnă adevărată putere a poporului, dezvoltarea la maximum a inițiativelor și activității masei de oameni ai muncii, autoconducerea lor.

Acum este limpede că multe din funcțiile exercitate de organele de stat trebuie să treacă treptat în competența organizațiilor obștești. Să luăm, de pildă, unele probleme ale deservirii culturale a populației. Nu este deloc obligatoriu ca toate să depindă de organele de stat. Se pot ocupa cu succes de ele organizațiile obștești.

Viața arată de asemenea că este necesar să se schimbe organizarea ocrotirii sănătății și a fostrii stațiunilor balneoclimaterice. Este evident că se creează condițiile pentru ca problemele ocrotirii sănătății să treacă tot mai mult la organele în competența sindicatelor, iar la sate, în etapa actuală, direct în sarcina sovietelor locale.

Pînă în prezent, în țara noastră mișcarea de cultură fizică a fost condusă de un organ de stat și anume de Comitetul de cultură fizică și sport. Acum s-a găsit o formă mai indicată de organizare a mișcării de cultură fizică, în care rolul hotărîtor va reveni organizațiilor obștești care participă la mișcarea de cultură fizică. Se creează Uniunea asociațiilor sportive voluntare, care va fi nu un organ de stat, ci un organ obștesc.

Problemele asigurării ordinii publice și problemele normelor conviețuirii sociale trebuie să treacă tot mai mult în competența organizațiilor obștești. În Uniunea Sovietică nu există în prezent cazuri de dare în judecată pentru delictul politic. Fără îndoială că aceasta reprezintă o mare realizare. Ea atîșta unitatea fără precedent a convingerilor politice ale întregului nostru popor, coeziunea sa în jurul partidului comunist și al puterii sovietice.

Într-o măsură înaltă cazuri de încălcare a ordinii publice și ale treburilor combătute cu hotărîre. Oare opinia publică sovietică nu va putea pune la locul lor pe cei ce încălcă ordinea de drept socialistă? Desigur că da. Organizațiile noastre obștești dispun în acest scop de nu mai puțin posibilități, mijloace și forțe decît organele miliției judiciare și ale procuraturii.

Lucrurile evoluează astfel încît funcțiile asigurării ordinii și securității publice vor putea fi îndeplinite paralel cu instituțiile de stat, ca miliția și tribunalele, și de organizațiile obștești. În prezent, la noi acest proces este în curs de realizare. A fost redus substanțial aparatul miliției și a fost redus deosebit de mult aparatul organelor securității de stat.

Societatea socialistă creează asemenea organe voluntare pentru asigurarea ordinii publice ca miliția populară, tribunalele tovarășești și alte organe similare. Ele vor lucra într-un fel nou, vor exercita într-un fel nou funcțiile obștești. Detășam-

tele voluntare ale miliției populare trebuie să-și asume sarcina asigurării ordinii publice în localitățile respective, să vegheze la respectarea și apărarea drepturilor și intereselor tuturor cetățenilor.

Acest timp nu se acordă mai multă atenție tribunalelor tovarășești care trebuie să lupte în primul rînd pentru preîntîmpinarea infracțiunilor de tot fel și să examineze numai probleme legate de activitatea în producție, ci și problemele de ordin social și moral, cazurile de comportare greșită a membrilor colectivului care s-au abătut de la normele ordinii publice.

Cînd tribunalele publice tovarășești vor funcționa în mod activ și opinia publică va desemna ce înșăși din rîndurile ei oameni care să se ocupe cu asigurarea ordinii publice, lupta împotriva infractorilor va fi mult mai ușoară. Un astfel de infractor va putea fi descoperit nu numai cînd va fi comis dezastrul infracțiunii sau delictul, ci cînd va vădi abaterile de la normele conviețuirii sociale care îl pot duce la acțiuni antisociale. Oamenii îl pot înfrînge la timp pentru a curma înclinațiile sale vicioase. Trebuie întreprinse măsuri de natură să preîntîmpine, iar apoi să excludă în întregime comiterea unor abateri dăunătoare societății de către diverse persoane. Principala este profilaxia, munca de educație. Fiește că tribunalele, organele miliției și ale procuraturii trebuie să-și păstreze anumite atribuții și în viitor. Aceste organe își vor continua activitatea pentru a influența persoanele care, cu rea voință, nu se supun normelor societății socialiste și sînt refractare față de educație.

Transmiterea anumitor funcții ale organelor de stat organizațiilor obștești nu trebuie efectuată în pripă. În unele condiții, acest lucru trebuie făcut cu mai multă hotărîre, iar în altele, la început trebuie făcuți numai pașii de probă pentru a depinde de oamenii să vegheze și înșăși la ordine.

Se înțelege de la sine că transmiterea anumitor funcții ale organelor de stat organizațiilor obștești nu înseamnă deloc slăbirea rolului statului socialist în construirea comunismului. Exercițiarea unora dintre actualele funcții ale statului de către organizațiile obștești va lărgi și va întări baza politică a societății socialiste, va asigura dezvoltarea continuă a democrației socialiste.

Nu numai noi, comunistii, oamenii sovietici, vedem imuabilitatea bazelor orînduirii socialiste. Acest lucru trebuie să-l recunoască chiar și cei care vin la noi din străinătate pentru a se convinge dacă nu cumva orînduirea sovietică se destramă, și care pleacă acasă cu mure verde, vînzînd alt tablou decît cel care le-ar fi mers la inimă. Ei își amîncă pentru viitor speranțele în slăbirea statului sovietic. Dar pentru viitor, țara noastră are perspective și mai minunate.

În viitor, statul sovietic își va putea concentra și mai mult atenția asupra dezvoltării economiei, care constituie baza materială a orînduirii noastre. „În orînduirea burgheză”, a spus Lenin, se ocupau de treburile patronilor, nu organele de stat, pe cînd la noi treburile economice constituie cauza noastră a tuturor. Aceasta este pentru noi cea mai interesantă politică”. (Lenin — Opere, vol. 32, pag. 434, E.S.P.L.P. — 1956).

Deosebit de însemnată și importantă sînt sarcinile statului socialist în domeniul apărării păcii, în domeniul apărării împotriva amenințării unei crize armate din partea puterilor imperialiste. Atîc timp cît există blocurile militare agresive ale puterilor occidentale sîntem obligați să întărim și să perfecționăm glorioasele noastre forțe armate, care stau de strajă mărețelor curcerii și muncii pașnice a poporului sovietic. Trebuie întărite organele securității de stat al căror tăis este îndreptat, în primul rînd, împotriva agențiilor strecurate de statele imperialiste și să întărim celelalte organe chemate să zdrobească acțiunile provocatoare și unelirile dusmanilor noștri din lagărul imperialismului. Dusmanii noștri cheitulesc mijloace uriașe pentru munca de subminare îndreptată împotriva țării socialiste. În cazul acesta cum putem noi lichida organele chemate să apere securitatea statului socialist? Aceasta ar fi o prostie și un act criminos pe cît de partidul nostru

Revizioniștii iugoslavi ne critică pentru că partidul nostru acordă o mare atenție întăririi statului sovietic și pentru că aceasta, chipurile, nu ar corespunde învățăturii marxist-leniniste despre dispariția statului.

După cum am mai arătat, în închisorile noastre nu există în prezent condamnați politici. Ar fi bine dacă conducătorii iugoslavi, cărora le place să vorbească despre dispariția organelor de constrîngere, ar elibera pe toți comunistii care zac în închisorile lor pentru motivul că nu sînt de acord cu nou program al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, pentru că au un alt punct de vedere despre construirea socialismului și rolul partidului.

Leninismul ne învață că dispariția statului va avea loc după victoria deplină a comunismului. În condițiile actuale a slăbi statul socialist înseamnă a ajuta pe dusmani. Dacă astăzi imperialiștii nu ne pot nimici, revizionisții ne propun de fapt să ne dezarmăm noi înșine, să distrugem organele de stat care asigură apărarea țării și să ne dăm astfel pe mina dusmanilor. Funcțiile de apărare a patriei socialiste, îndeplinite în prezent de către stat, pot dispărea abia atunci cînd va fi înlăturată pe deplin primăjdia unui atac din partea imperialiștilor împotriva țării noastre sau împotriva țării aliate cu noi.

În prezent, cînd construirea socialismului a depășit cadrul unei singure țări, cînd s-a format sistemul socialist mondial, au apărut și noi **PROBLEME TEORETICE ALE LUPTEI PENTRU VICTORIA SOCIALISMULUI ȘI COMUNISMULUI.**

Nu e chiar atât de mult de cînd în mișcarea comunistă se pune și se discută problema posibilității construirii socialismului într-o singură țară, problema victoriei sale depline și definitive.

Atunci cînd țara sovietică pornea abia la construcția socialistă și pentru mult timp drumul pe care avea să-l urmeze se pierdea în negura viitorului, V. I. Lenin a deschis în fața ei orizonturi largi și limpezi. El spunea că noi avem „tot ce e necesar pentru construirea societății socialiste depline” (opere vol. 33, pag. 462, E.S.P.L.P.). Călușinduz-se permanent după indicația leninistă, poporul sovietic, însuflețit de partidul comunist, în condițiile amenințării permanente a unui atac armat din partea statelor capitaliste a construit cu dirigența societății socialiste, a pășit înainte pe căi neumblate și a obținut victoria deplină a socialismului în țara noastră.

Dar această victorie nu era încă definitivă. Prin victoria definitivă a socialismului, marxisții înțeleg victoria sa pe scară internațională. Țara noastră, care a creat primul socialism, a fost timp îndelungat singura țară socialistă din lume și s-a aflat în lăncerul capitalismului dășmanoasă. Ea nu se putea considera pe deplin asigurată împotriva unei intervenții armate și a pericolului restaurării prin forță a capitalismului de către forțele reacțiunii internaționale. Statele capitaliste care în jururau pe atunci țara socialismului o depășeau cu mult atîc din punct de vedere economic cît și militar.

În prezent situația în lume s-a schimbat în mod radical. Nu mai există încercuirea capitalistă a țării noastre. Există două sisteme sociale mondiale: capitalismul care și-a trînt traul și socialismul plin de forțe vitale crescînde, de partea cărui se află simpatia oamenilor muncii din toate țările.

Puterea sovietică, ca și oricare altă țară socialistă, nu este ferită de o eventuală agresiune din partea statelor imperialiste. Raportul real de forțe în lume este însă în prezent de așa natură, încît vom putea respinge orice atac al dusmanului.

În lume nu există astăzi forțe care ar putea să restabilească capitalismul în țara noastră, să distrugă lagărul socialist. Primejdia restaurării capitalismului în Uniunea Sovietică este exclusă. Aceasta înseamnă că **SOCIALISMUL A ÎNVINS NU NUMAI PE DEPLIN CI ȘI DEFINITIV.**

Așadar se poate considera că problema construirii socialismului într-o singură țară și a victoriei sale depline și definitive sînt rezolvată de procesul istoric-mondial al dezvoltării sociale.

Victoria socialismului în U.R.S.S., crearea sistemului socialist mondial întăresc nemăsurat de mult forțele mișcării muncitorești internaționale și îi deschid noi perspective. Se împlineste geniala previziune științifică a lui Vla-

dimir Ilici Lenin, pe care a dat-o în ultima sa lucrare: „Deznoșimintul luptei — spunea Lenin — depinde în ultima analiză de faptul că Rusia, India, China etc., formează imensa majoritate a populației. Și tocmai această majoritate a populației este antrenată neobșit de repede, în ultimii ani, în lupta pentru eliberarea sa; în acest sens nu poate exista nici umbra de îndoială asupra deznoșimintului final al luptei duse pe plan mondial. În acest sens, victoria definitivă a socialismului este absolut și pe deplin asigurată”. (Opere vol. 33, pag. 496, E.S.P.L.P.).

Cum se vor dezvolta mai departe țările socialiste spre comunism? Ne putem oare imagina situația în care o țară socialistă a ajuns la comunism, a înlăptuit principiile comuniste ale producției și repartiției, iar celelalte țări au mai rămas încă undeva departe în urmă, în stadiile inițiale ale construirii societății socialiste?

Deci se țin seama de legile dezvoltării economice ale sistemului socialist, această perspectivă este puțin probabilă. Din punct de vedere teoretic este mai just să se presupună că țările socialiste, folosind cu succes posibilitățile proprii orînduirii socialiste, vor trece mai mult sau mai puțin simultan la faza superioară a societății comuniste. Noi pornim de la faptul că în sistemul economic socialist acționează legi noi ale dezvoltării economice, pe care nu le-a cunoscut în trecut societatea umană.

În imperialism, de pildă, acționează legea dezvoltării economice și politice inegale a diferitelor țări. Dezvoltarea se desfășoară acolo în așa fel încît unele țări o iau înainte pe seama altor țări, aspirîndu-le și exploataîndu-le. Țările care au luat înainte își apără situația privilegiată pentru a ține țările înapoate într-o situație dependentă și de aservire.

În sistemul socialist al economiei acționează legea dezvoltării planice, proporționale. Ca urmare, țări în trecut înapoate din punct de vedere economic, bazîndu-se pe experiența celorlalte țări socialiste, pe colaborare și înfrăjurare, cîștigă rapid timpul pierdut, își dezvoltă economia și cultura. Astfel, nivelul general al dezvoltării economice și culturale a tuturor țării socialiste se egalează.

Nu încapem îndoială că, în cursul creșterii și întăririi continue a sistemului mondial al socialismului, toate țările socialiste se vor dezvolta cu tot mai mult succes. În aceste țări se vor crea într-un ritm tot mai accelerat premisele trecerii de la prima fază a comunismului la cea de-a doua fază.

Trebuie să se țină minte cît de strălucit a fost confirmată în practică teza leninistă că, avînd sprijinul țării socialiste înaintate, unele țări în trecut înapoate vor putea trece la orînduirea socialistă și — parcurgînd anumite trepte de dezvoltare — la comunism, evitîndu-le pe cele de dezvoltare. Întotdeauna vede acum ce succese uriașe au obținut pe drumul dezvoltării socialiste popoarele din Kazahstan, Asia Centrală, care, atunci cînd în țara noastră s-a săvîșit revoluția socialistă, fie că se aflau în stadiu precapitalist, fie că abia trecuseră la capitalism.

Aceste popoare nu au fost nevoite să suporte tot stadiul chinurilor al dezvoltării capitaliste, ele au reușit să-l evite și să treacă la socialism cu sprijinul și ajutorul națiunilor socialiste mai dezvoltate, îndeosebi cu sprijinul națiunii socialiste ruse. În mod deosebit trebuie să vorbim despre Republica Populară Mongolă care, evitînd stadiul capitalist, a pășit de mult pe drumul socialismului și a obținut mari rezultate în construcția economică și culturală.

Examînd perspectivele înaintării oamenilor spre comunism, trebuie să ținem seama de marea diversitate a condițiilor istorice din diferite țări. De aici rezultă în mod inevitabil specificul metodelor, procedeele și formelor de aplicare a legilor economice generale ale înaintării societății spre comunism. Totodată trebuie subliniat că factorul principal, determinant, în dezvoltarea tuturor țării pe calea spre comunism îl constituie legile universale valabile pentru toate țările și nu manifestările lor particulare. Marxism-leninismul cere priceperii în aplicarea teoriei comunismului științifice la condițiile concrete ale fiecărei țări în parte, în diferitele etape ale dezvoltării ei.

Conducătorii iugoslavi vorbesc astăzi mult în sensul că partidele comuniste ar lua poziție împotriva lor pentru că și pe calea de la particularitățile țării lor în construirea socialismului și nu urmează exemplul și experiența țării socialiste. Aceasta, desigur, este o denaturare a adevărului. Partidele marxist-leniniste recunosc particularitățile dezvoltării fiecărei țări.

Dar aceasta nu înseamnă că spre socialism se poate merge pe vreo oarecare altă cale, deosebită de calea comună, indicată de marxism-leninism. Particularitățile unei țări constau în lăruarea în considerare a specificului condițiilor și timpului în care se dezvoltă o țară sau alta. De pildă, unele măsuri care au fost aplicate la timpul lor în Uniunea Sovietică în construirea socialismului nu pot fi aplicate în mod mecanic în alte țări. Toste țările socialiste construiesc socialismul, dar aceasta nu se face după un șablon.

Partidul Comunist Chinez folosește multe forme specifice în construirea socialismului, dar noi nu avem și nu putem avea nici un fel de divergențe cu acest partid.

Revizioniștii iugoslavi și-au concentrat în prezent principalele atacuri împotriva Republicii Populare Chineze și difuzează tot felul de născociri despre pretinse divergențe între Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Comunist Chinez. După cum spune proverbul popular „vrabia mălai viseză”. Revizioniștii caută divergențe între partidele noastre comuniste, dar speranțele lor iluzorii sînt sortite eșecului. Sîntem pe deplin și întotdeauna de acord cu Partidul Comunist Chinez frătesc, deși în multe privințe metodele sale de construire a socialismului nu seamănă cu ale noastre. Noi știm că China are particularitățile sale în dezvoltarea istorică, în ceea ce privește numărul populației, nivelul producției, cultura națională. De aceea ar fi greșit să se ignoreze aceste particularități și să se copieze ceea ce pentru o țară este bine, iar pentru alta nu se potrivește.

De ce nu avem divergențe cu Partidul Comunist Chinez? Pentru că cele două partide au aceeași poziție de clasă și aceeași concepție de clasă. Partidul Comunist Chinez stă ferm pe poziții de clasă, marxist-leniniste. El luptă împotriva imperialiștilor, a exploataților, pentru reorganizarea vieții pe principiul socialiste, respectă principiul solidarității proletare internaționale, se călușește după teoria marxist-leninistă.

Principiul este menținerea și întărirea solidarității de clasă în lupta împotriva capitalismului, pentru eliberarea clasei muncitoare, pentru construirea socialismului. În această privință comunistii nu au și nu pot avea divergențe și concepții diferite. Acesta este principul lucru care ne depărtează de revizionisții.

Problemele metodelor și practicii construirii socialismului sînt probleme interne ale fiecărei țări în parte. Doar nu avem controverse cu conducătorii iugoslavi în ce privește constituirea consiliilor muncitorești și alte probleme ale vieții lor interne.

Cînd a fost semnată Declarația Conștăturii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, asupra problemelor de acest fel nu s-au făcut nici un fel de aprecieri și nu au existat controverse.

Putem spune revizionisților iugoslavi: nu

Continuarea raportului prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov

(Urmare din pag. VI-a)

La creșterea bunăstării poporului, la consolidarea continuă a lagărului mondial al socialismului, la întărirea păcii.

Partidul a înfăptuit cu succes și cu fermitate indicțiile lui Vladimir Ilici Lenin cu privire la necesitatea de a aborda în mod creator rezolvarea sarcinilor construcției comuniste, de a să găsească în fiecare etapă nouă viziune principială, hotărâtoare din lanțul dezvoltării istorice, de a dezvălui perspectivele, de a mobiliza masele, de a distruge cu curaj și hotărâre tot ce este perimat, tot ce înseamnă stagnare, tot ce împiedică progresul.

Partidul nostru a învins și învinge datorită fidelității sale față de marxism-leninism, datorită unității sale în destructibile cu poporul.

În cadrul plenarelor sale, Comitetul Central al partidului a examinat cu regularitate problemele actuale ale construcției comuniste. Comitetul Central a pus în discuția întregului popor măsurile atât de importante ca reorganizarea conducerii industriei și construcțiilor, reorganizarea stațiunilor de mașini și tractoare și dezvoltarea continuă a erandului colhoznic, întărirea legăturilor dintre școală și viață și reorganizarea sistemului învățământului public în țară. Sfatându-se cu poporul, bizându-se pe înțelepciunea lui colectivă și pe bogata lui experiență, partidul elaborează și traduce în viață măsuri de cea mai mare importanță, care accelerează mersul nostru înainte.

Traducând în viață hotărârile Congresului al XX-lea, partidul și-a continuat activitatea de restabilire și dezvoltare a normelor leniniste ale vieții de partid și a principiilor de partid ale conducerii colective, de ridicare prin toate mijloacele a activității creatoare a masei membrilor de partid, a întinerii poporului sovietic. În întreaga sa activitate, Comitetul Central se călăuzește după teza leninistă de cea mai mare importanță, după care politica principială este singura politică justă. Înfiptura liniei generale a partidului a înfingura o contracție inversată în partea grupului antipartidic al lui Malenkov, Kaganovici, Molotov, Bulganin și Șepilov, care, utilizând cele mai josnice procedee ale luptei fracționiste, scizioniste, a încercat să distruge unitatea partidului, să împiedice îndeplinirea hotărârilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S., să abată partidul și țara de pe calea leninistă.

Participanții la acest grup antipartidic, care s-au rupt de țară, de popor, de partid, au avut o concepție birocratică asupra dezvoltării societății sovietice. Ei s-au împotrivit tuturor măsurilor întreprinse de partid pe baza hotărârilor Congresului al XX-lea, împotriva măsurilor care ne-au permis să obținem succese mari în dezvoltarea industriei, agriculturii, în ridicarea bunăstării poporului, iar în domeniul politicii externe — în ce privește desinderea încordării internaționale și întărirea păcii.

Partidul nostru, întregul popor sovietic au aprobat în unanimitate hotărârile plenarei din iunie a C.C. al P.C.U.S. care a demascat și a zdrobit din punct de vedere ideologic grupul antipartidic. Acum, toată lumea vede că dreptate a avut partidul nostru, Comitetul său Central, când a condamnat cu hotărâre și a înlăturat grupul demn de dispreț al fracționistilor și scizionistilor. Zdrobind grupul antipartidic, partidul și-a unit și mai strâns rîndurile în jurul Comitetului Central sub steagul marxism-leninismului.

În partidul nostru leninist, poporul sovietic vede conducătorul și învătătorul său încercat, în conducerea sa înțeleaptă — cheșiașii noilor victorii ale comunismului.

Încercarea nelimitată a poporului în partidul comunist se manifestă în mod viu în creșterea rîndurilor P.C.U.S. în care au intrat cei mai buni fii ai clasei muncitoare, ai tărânilor colhoznice și ai intelectualității sovietice.

Partidul nostru numără în rîndurile sale peste 8.239.000 de membri și candidați de partid, adică cu 1.023.000 mai mult decât în perioada Congresului al XX-lea. În ultimii ani, a crescut simțitor primirea în partid a muncitorilor și colhoznicilor, care reprezintă astăzi aproape două treimi dintre cei primiți.

La al XXI-lea Congres al său, partidul nostru se prezintă mai strîns unit ca oricînd în jurul Comitetului său Central leninist, capabil să rezolve cu succes marile sarcini ale construcției societății comuniste.

Lupta pentru îndeplinirea planului septenal impune mobilizarea forțelor noastre, ridicarea continuă a nivelului întregii munci organizatorice și educative a partidului. Planul septenal constituie o nouă etapă istorică în dezvoltarea țării. Pentru a reperta victoria în această etapă este necesar să mobilizăm, să repartizăm just și să pregătăm bine forțele pentru un puternic salt înainte.

Congresul nostru elaborează un plan grandios al construcției comuniste pe următorii 7 ani. Partidul determină sarcinile principale, linia strategică generală pentru această perioadă istorică. După ce hotărârile vor fi adoptate, fiecare republică, ținut, regiune, raion, fiecare colectiv de uzină, fabrică, șantier, colhoz, sohoz, instituție științifică va trebui, vorbind la figurat, să stabilească just care sînt rețetele pe care urmează să le cucerească în sectorul său de activitate fiecare colectiv în parte, pentru ca prin munca sa să participe activ la îndeplinirea și depășirea planului septenal. Munca organizatorică și ideologică a organizațiilor de partid trebuie să fie îndreptată în prezent tocmai spre rezolvarea acestor sarcini atât de concrete.

În prezent se impune în mod deosebit munca concretă și orientată spre un scop bine definit, cunoașterea profundă a problemelor. Frazele generale, lozincile generale nu valorează nimic.

Partidul nostru aduce în conștiința maselor ideea luptei pentru comunism prin sarcini bine precizate, el organizează și îndrumă eforturile fiecărui colectiv, ale tuturor oamenilor înspre rezolvarea acestor sarcini.

Succesul planului septenal se va hotărî nemijlocit în întreprinderi și pe șantiere, în colhozuri și sohozuri, în instituții științifice. În legătură cu aceasta, crește și mai mult rolul organizațiilor de partid locale, al organizațiilor de bază ale partidului. Ele au datoria să lupte ca în fiecare întreprindere, în fiecare colhoz și instituție să existe o atmosferă de muncă creatoare și de avînt în producție.

Lucrul principala este să se folosească cu pricepere toate resursele materiale existente. Este necesar ca fiecare om al muncii să fie conștient de faptul că sarcina de a ajunge din urmă și de a depăși țările capitaliste cele mai dezvoltate, în ce privește producția pe cap de locuitor, va putea fi rezolvată cu succes numai atunci cînd vom atinge o productivitate mai înaltă a muncii în industrie și agricultură. În prezent, productivitatea muncii în industria S.U.A. este mai ridicată decât la noi aproximativ de 2-2,5 ori, iar în agricultură aproximativ de 3 ori. Avem posibilitatea ca într-un viitor apropiat să ajungem din urmă și să depășim S.U.A. în ce privește productivitatea muncii. Fiecare organizație de partid trebuie să pună în mișcare tot ceea ce poate asigura atingerea acestui țel.

Nu încapă îndoielă că muncitorii și colhoznicii, intelectualitatea noastră, care lucrează pentru ei înșiși, pentru societatea lor, vor manifesta energie și inițiativă creatoare pentru a depăși productivitatea muncii atîmși de muncitorii și fermierii americani, care trăiesc în condițiile dominației exploataților. Ridicarea productivității muncii se va obține la noi pe calea folosirii raționale a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, a mijloacelor moderne de mecanizare complexă și automatizare a proceselor de producție care ușurează munca oamenilor în industrie și agricultură.

Un factor important pentru înfiptura acestei sarcini va fi conștiința comunistă în continuă creștere a oamenilor muncii din societatea sovietică.

Trebuie ca fiecare colectiv din întreprinderile industriale, agricole, de pe șantiere, ca fiecare muncitor și colhoznic să fie deplin conștient de aceasta. Fiecare om al muncii trebuie să folosească mai bine mașina la care lucrează — strungul, agregatul, tractorul, combina — aplicînd metodele înaintate de muncă din industrie sau agricultură, pentru a da mai multă producție de bună calitate și ieftină.

Munca concretă și orientată spre un scop bine definit este necesară deopotrivă în activitatea organizatorică și în cea ideologică. Chemînd la îndeplinirea planurilor construcției comuniste, organizațiile de partid propagandiste și agitatorice trebuie să explice într-o formă clară și accesibilă ce este comunismul, ce beneficii mari aduce el oamenilor, să sprijine și să dezvolte prin toate mijloacele mlădiele comunismului.

Teoria marxist-leninistă, care constituie baza ideologiei noastre, este strîns legată de viața oamenilor. Ideile înalte ale comunismului nu pot fi rupte de activitatea oamenilor care produc toate bunurile materiale ale societății.

Societatea comunistă este visul scump al oamenilor muncii. Dar pentru a realiza acest vis trebuie să stăm cu picioarele pe pămînt. Nu este permis să uităm că principala în construirea comunismului este producția de valori materiale pentru îmbunătățirea vieții oamenilor. Ideea comunistă nu înfăptuiește numai în condițiile unui belșug de bunuri materiale și spirituale ale societății. Iată de ce vorbim despre marile planuri ale construcției comunismului, noi subliniem însemnătatea primordială a creșterii producției de metal, mașini, a extracției petrolului, a producției de energie electrică, a producției de cereale, carne, unt, îmbrăcăminte, încălziminte, a construcției de locuințe.

Măreția forță a ideologiei noastre, a ideilor comunismului constă în legătura strînsă cu viața poporului, cu activitatea sa, cu dezvoltarea societății.

Tovarăși, în înfiptura planului septenal un rol principal revine cadrelor de partid și de stat. După Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a fost desfășurată o muncă însemnată de educare și de promovare a cadrelor. În urma reorganizării conducerii industriei și construcțiilor, un mare număr de cadre conducătoare din fostele ministere și departamente centrale a trecut în regiunile economice pentru a lucra în consiliile economice naționale, în întreprinderi și pe șantiere. Zeci de mii de specialiști calificați și de organizatori cu experiență au fost trimiși în agricultură.

Dar în munca de repartizare și de educare a cadrelor mai avem încă mult de făcut. În muncile de conducere este necesar să fie promovați oameni pregătiți, cunoscători ai problemelor, cu inițiativă, oameni care să consacre toate forțele și cunoștințele lor binelui poporului, care să fie animați în munca lor de ardore revoluționară, de pasiune bolșevică, de principialitate, oameni care să poaseze simțul noului. Este necesar ca lucrătorii noștri să fie pe deplin conștienți de răspunderea care o au în fața partidului și poporului pentru sarcinile care le-au fost încredințate.

Partidul nostru este bogat în asemenea cadre. Avem rezerve mari pentru a promova în muncile de conducere atât cadre din rîndul lucrătorilor cu experiență și care s-au făcut remarcabili, cit și din rîndurile tineretului nostru talentat.

Faptele dovedesc însă că printre cadrele conducătoare, inclusiv printre secretarii de comitete de partid, raionale, orașenești regionale, de linie și în comitetele centrale ale partidelor comuniste din republicile unionale, cadrele tinere se află încă în număr insuficient. Trebuie promovate cu mai mult curaj cadrele tinere, fără a le opune celor mai în vîrstă. Pe cit se pare, noțiunile de „bătrîni” și „îneri” trebuie oarecum altfel înțelese. La noi se consideră deseori că un om la 35-40 de ani nu este încă suficient de copt pentru a fi promovat într-o muncă de conducere. Aceasta este nejust. Lucrătorii de vîrstă aceasta au multă energie, cadrele noastre în continuă creștere posedă în prezent cunoștințe profunde și suficientă experiență. Unor astfel de oameni trebuie să li se dea posibilitatea să-și manifeste aptitudinile în munca practică, să dovedească că pot îndeplini cu succes sarcina încredințată. Îmbinarea dintre cadrele tinere și cadrele vîrstnice este cea justă, care duce la rezultatele cele mai bune în muncă.

Unele organe de partid nu știu întotdeauna să aprecieze la justa lor valoare pe oamenii activi și pricepiți, și să-i promoveze la timp; ele se împacă cu situația cînd în posturi de răspundere se află cîteodată timp îndelungat oameni slab pregătiți, care nu fac față sarcinilor și rămîn în urma vieții. În loc de a se elibera de asemenea lucrători, aceștia sînt deseori mutați dintr-un loc în altul, dintr-un raion în altul, dintr-o regiune în alta, ceea ce generează stagnare, împiedică afluența unor forțe proaspete.

Merită o atenție deosebită problema întăririi cu cadre calificate a întreprinderilor, colhozurilor, sohozurilor și a raioanelor rămase în urmă. Alături de întreprinderile, colhozurile și sohozurile înaintate mai există și nu puține care timp îndelungat rămîn considerabil în urmă sau bat pasul pe loc. De cele mai multe ori aceasta se datorează faptului că în fruntea unor asemenea întreprinderi și gospodării se află lucrători slab

și insuficient pregătiți, care cunosc prost problemele economice și de producție și nu sînt capabili să organizeze cum trebuie pe oameni. Dacă noi am reuși să întărim într-un termen scurt cu cadre experimentate, buni organizatori și specialiști toată sectorul rămas în urmă, am putea valorifica importantele rezerve și am face un pas important în dezvoltarea producției industriale și agricole. Trebuie să ne apucăm cu toată hotărârea de această treabă.

Trebuie să vorbim și despre acele cadre care au lucrat mult timp la rînd activ și rodnic pentru binele marilor noastre cauze, dar care acum de vîrstă și vigoare sau din alte cauze nu mai pot îndeplini cu energia și vigura necesară munca încredințată. De cele mai multe ori aceștia sînt tovarășii buni, devotați partidului. Ei au meritat pe deplin profundul respect și recunoștința partidului și poporului. Experiența și cunoștințele bogate ale acestor tovarășii trebuie folosite oferindu-li-se o muncă corespunzătoare cu posibilitățile lor fizice și cu aptitudinile lor. Nu este permis ca acești tovarășii să fie reținuți atunci cînd ei își exprimă dorința de a trece într-o altă muncă sau de a jesi la pensie. Datoria noastră este să avem grijă ca să se creeze acestor oameni condiții bune.

În ultimii ani organizațiile de partid au început să trimită mai des cadre conducătoare pentru muncă permanentă pe teren. La chemarea partidului mii de oameni dintre aceștia au trecut la conducerea colhozurilor, sohozurilor și într-un timp scurt au obținut succese considerabile în lupta pentru dezvoltarea agriculturii. Rezultate bune a dat de asemenea trecerea unui grup important de conducători cu experiență din economie la munca în întreprinderi și pe șantiere. Aceasta trebuie continuată și de acum înainte.

În lumina sarcinilor care stau în fața noastră este necesar să fie analizată multilateral și rezolvată just planificarea pregătirii cadrelor pentru diversele ramuri ale construcției economice și culturale. O sarcină importantă și care nu suferă amănare este asigurarea cu cadre calificate a celorlalte regiuni din țară în care se prevede în anii viitorii desfășurarea unor mari lucrări pentru valorificarea unor imense bogății naturale, pentru creșterea unor noi centre industriale.

Întocmai așa cum în perioada valorificării pămînturilor întelenite mii de specialiști și de conducători cu experiență au plecat cu multă însuflețire să lucreze în regiunile răsăritene ale țării, este necesar să se desfășoare astăzi o largă mișcare pentru ca înspre aceste regiuni dintre cele mai bogate ale țării să se îndrepte noi detașamente numeroase de lucrători din industrie, energetică, transporturi, construcții, agricultură, precum și lucrători din diferite ramuri ale științei și culturii. Merită aprobare și sprijin exemplul unor savanți de seamă, academicienii Mihail Alexeevici Lavrentiev, Serghei Alexeevici Hristianovici și Serghei Lvovici Sobolev care, formulînd ideea creării unor noi centre științifice în răsăritul țării, au plecat să muncească permanent în aceste regiuni.

Partidul comunist educă cadrele noastre pe toți cunoștinții în spiritul unei înalte eriganțe, al întransigentei față de lipsuri, în spiritul criticității și autocriticii, al principialității partinice, al slujirii credincioase a intereselor poporului, a cauzel comunismului.

Întreaga experiență a luptei pentru victoria socialismului și comunismului în țara noastră și în celelalte țări socialiste confirmă justetea uneia din principalele teze ale leninismului, anume că în procesul construirii societății comuniste rolul partidului trebuie să crească, iar nu să slăbească, așa cum afirmă revizionismul contemporan.

Partidul comunist, ca forma cea mai înaltă de organizare socială, ca detașament înaintat, avangarda încercată a poporului, conduce toate organizațiile obștești ale oamenilor muncii.

Tovarăși! În actualele condiții, cînd țara noastră pășește într-o nouă perioadă de cea mai mare însemnătate pentru dezvoltarea sa, a apărut necesitatea introducerii unor modificări și completări în Constituția U.R.S.S. De la adoptarea Constituției au trecut peste 20 de ani, plini de evenimente de însemnătate istorică mondială. Socialismul a ieșit din cadrul unei singure țări și s-a transformat într-un puternic sistem mondial. Au avut loc transformări importante în viața politică și economică a Uniunii Sovietice. Construirea societății comuniste a devenit o sarcină practică, nemijlocită a partidului și poporului. Ar trebui ca toate aceste urtase schimbări din viața internă și din situația internațională să fie ogîndite și consfințite în Constituția Uniunii Sovietice — Legea Fundamentală a statului nostru.

La actuala etapă a dezvoltării societății noastre crește și mai mult rolul Sovietelor de deputați ai oamenilor muncii ca organe ale puterii de stat, care trebuie să se sprijine în întreaga lor muncă pe activitatea maselor, pe largirea continuă a democrației socialiste, pe întărirea și mai puternică a alianței dintre clasa muncitoare și țărănim și a prieteniei popoarelor din țara noastră. Pentru a îmbunătăți munca sovietelor, pentru a întări legăturile lor cu masele, pentru a dezvolta continuu democrația sovietică și a atrage pe scară mai largă oamenii muncii la activitatea practică a sovietelor, Sovietele Supreme ale republicilor unionale au considerat necesar să sporească în mod considerabil, aproximativ cu 350.000 de oameni, numărul deputaților din sovietele locale la viitoarele alegeri pentru sovietele de deputați ai oamenilor muncii care vor avea loc în februarie-martie.

Pentru ca sovietele să-și poată îndeplini cu și mai mult succes rolul ce le revine, ele trebuie să pună capăt în mod hotărât elementelor de lărgăleală și birocratism, să manifeste mai multă grijă pentru satisfacerea cerințelor crescînde ale oamenilor muncii.

În mobilizarea maselor largi în lupta pentru îndeplinirea cu succes a planului septenal vor avea de înfăptuit o muncă vastă sindicatelor, care cuprind astăzi în rîndurile lor peste 50 milioane de muncitori și funcționari. După Congresul al XX-lea al P.C.U.S. organizațiile de partid au întărit conducerea sindicatelor, le acordă mai mult ajutor în muncă. A crescut considerabil rolul sindicatelor — ele au început să se preocupe mai profund de problemele producției, să lupte mai energic pentru creșterea productivității și îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale muncitorilor și funcționarilor, să atragă pe scară mai largă masele la conducerea economică.

Vladimir Ilici Lenin, vorbind despre rolul sindicatelor în perioada de trecere de la capitalism la comunism, a arătat că sindicatelor „sînt o organizație de educare, o organizație de antrenare, de instruire, adică o școală, o școală de conducere, o școală de gospodărire, o școală a comunismului” (Opere vol. 32,

pag. 2 — ESPLP) Vedeti cu ce sens adinc spunea Lenin că sîndicatele sînt o „școală a comunismului”.

Călăuzindu-se după aceste indicații leniniste, sindicatelor trebuie să dezvolte activitatea clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii îndrumînd eforturile lor spre îndeplinirea și depășirea sarcinilor de stat în fiecare întreprindere, spre lupta pentru progresul tehnic, să desfășoare și mai larg trecerea socialistă, să sprijine pe inovatori, inventatori, fruntași în producție, să răspîndească experiența lor.

În actualele condiții, sindicatelor le revin sarcini mari în domeniul organizării controlului obștesc asupra protecției muncii în producție, asupra îndeplinirii planurilor construcției de locuințe, asupra repartizării suprafeței locuibile, asupra activității întreprinderilor comerciale și de alimentație publică, asupra asistenței medicale și a deservirii comunitale a oamenilor muncii. Sindicatelor trebuie să îmbunătățească activitatea instituțiilor culturale-educative, să se ocupe permanent de problemele ridicării conștiinței comuniste și a nivelului cultural al oamenilor muncii.

Organizațiile de partid trebuie să acorde sindicatelor tot sprijinul și ajutorul în munca lor mare și însemnată. Fără îndoială că sindicatelor vor aduce o contribuție deosebită la înfiptura cu succes a planului septenal.

Tovarăși! Un ajutor credincios al partidului în lupta pentru comunism este Comsomolul leninist care unește în rîndurile sale peste 18 milioane de tineri și tinere. Organizațiile comsomoliste, îndeplinind hotărârile Congresului al XX-lea al partidului au efectuat o muncă considerabilă pentru mobilizarea tineretului la participarea activă în construcția economică și culturală.

Tineretul nostru s-a manifestat bine în valorificarea pămînturilor întelenite, în ridicarea agriculturii, în dezvoltarea industriei. Merită tot sprijinul inițiativa Comsomolului de a trimite în următorii ani un milion de tineri și tinere la obiectivele cele mai importante ale construcției industriale. Numeroasele fapte de eroism în muncă ale tinerilor și tinerelor din țara noastră dovedesc creșterea conștiinței lor comuniste, dorința patriotică a tineretului de a lua glorioasă participare la construirea societății. Prin faptele lor glorioase Comsomolul a cucerit stima și dragostea întregului nostru popor.

Noul program mare de construire a comunismului, trasat de Partidul nostru pentru viitorul septenal, deschide perspectivele cele mai largi pentru creșterea inițiativei și a activității creatoare a tinerii generații.

În perioada pregătirii Congresului al XXI-lea al partidului, din inițiativa Comsomolului a căpătat o largă dezvoltare noua mișcare patriotică — creșterea brigăzilor muncii comuniste.

Partidul își exprimă convingerea că Comsomolul leninist, glorioșul nostru tineret sovietic, vor fi în primele rînduri ale luptătorilor pentru înfiptura cu succes a planului septenal. În cursul construcției socialiste poporul sovietic a înfiptuit minuni de eroism în muncă. Nu încapă îndoială că planul septenal va stimi un nou val de entuziasm în muncă, va da naștere unor noi forme ale întrecerii socialiste a întregului popor, pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor hotărâului program al construcției comuniste în țara noastră.

Tovarăși! Trăim vremuri minunate. În zilele noastre, prin voința și munca creatoare a poporului sovietic, condus de partidul comunist, prind viață cele mai îndrăznețe visuri ale omenirii. Timp de multe generații oamenii au visat la un viitor fericit, la o astfel de orînduire a societății în care să nu fie bogății și săraci, în care oamenii muncii să nu fie asupriți. Ei au visat comunismul.

Cu mai bine de un veac în urmă marii conducători și dascăli ai clasei muncitoare — Marx și Engels — i-au înarmat pe oamenii muncii cu teoria revoluționară a comunismului științific. Nemuritorul Lenin a dezvoltat în mod creator această teorie victorioasă și a îmbogățit-o în noile condiții istorice. El a creat și condus partidul nostru comunist sub a cărui conducere clasa muncitoare, oamenii muncii din țara noastră au înfiptuit Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, au fărînt socialismul și astăzi construiesc cu succes societatea comunistă.

Pășim cu încredere și fermitate pe încercata cale leninistă biruind toate piedicile și obstacolele. Aldoma unii detașament fruntas de alpinști, care plin de curaj și bărbăție asaltează culmi noi ce par inaccesibile și deschide calea oamenilor ce vin în urma detașamentului fruntas, și partidul nostru — avangarda de luptă a clasei muncitoare, a oamenilor muncii din Uniunea Sovietică — conduce poporul sovietic spre culmile luminoase ale comunismului.

Septenatul în care am pășit este o etapă nouă, importantă, am putea spune decisivă pe calea dezvoltării istorice a țării noastre. Partidul comunist, întregul popor sovietic sînt ferm încredințați că vor reperta victoria și în această etapă și că vor leși pe un platou vast de unde li se vor deschide noi perspective și atîmși le va fi mai ușor să meargă înainte. Avem în față un țel limpede și nobil. Pentru a atinge acest țel trebuie să muncim bine. O astfel de muncă îl înalță pe om, îl aduce satisfacții și fetele. (Aplauze)

Poporul sovietic pășește înainte strîns unit cu popoarele tuturor țărilor lagărului socialist. Astăzi, în jurul steagului victorios al socialismului și comunismului s-au unit aproape un miliard de oameni din țările socialiste din Europa și Asia, adică peste o treime din omenire. Forțele socialismului sînt puternice, ele cresc pe zi ce trece, lor le aparține viitorul.

Sub steagul marxism-leninismului pășim cu încredere înainte creînd cea mai bună, cea mai dreaptă societate de pe pămînt — societatea comunistă.

Trăiască marea popor sovietic — constructorul comunismului! Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, avangarda combativă și încercată a poporului sovietic, organizatorul și inspiratorul victoriilor comunismului!

Trăiască prietenia frățească de nezdruccinat dintre țările puternicului lagăr socialist! Trăiască unitatea marxist-leninistă a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările! Trăiască pacea în lumea întreagă!

(Raportul a fost subliniat în repetate rînduri de participanții prin aplauze furtive, la sfîrșitul raportului, aplauzele s-au transformat în ovajii. Întreaga sală s-a ridicat în picioare.) (Sublinierile cu litere mici aparțin redacției.)

Noul ambasador al Republicii India la București

Guvernul indian a cerut agrementul guvernului român pentru numirea domnului Bejoy K. Acharya ca ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii India la București, cu reședința la Praga.

Guvernul român și-a dat agrementul pentru această numire.

INFORMAȚII

Membrii delegației Ministerului Învățămîntului al Republicii Populare Române, în frunte cu Liu Tzi-tzai, ministru adjunct al ministerului Învățămîntului, care se află de cîteva zile în Capitala țării noastre, au avut o întrevvedere cu prof. ing. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii. La întrevvedere au luat parte funcționari superiori din acest minister.

Oaspeții au vizitat în aceste zile Universitatea „C. I. Parhon”, interesându-se de condițiile de învățămînt și de viața elev-studenților. Școala medie nr. 10 „Zona Kosmodemianskai”, Palatul Pionierilor și Uzinele „23 August” din Capitală.

Joi, tov. ing. Mihail Florescu, ministru Industriilor Petrolului și Chimicului, a primit pe d-nii R. A. Clark, director general, și F. Madsen, director tehnic al firmei engleze „The Black — Clawson company”, și pe C. W. Converse, director, și J. E. Aspin, directorul exportului al firmei engleze „Lyddon”.

Cu ocazia prilej s-au discutat probleme privind livrarea de către aceste firme a unor instalații pentru industria de celuloză și hîrtie.

La discuții au luat parte tov. ing. Ion Vlăscu, adjunct al ministrului Industriilor Petrolului și Chimicului, și specialiștii din minister.

Înminarea medaliei „A 25-a aniversare a eroicelor lupte ale cefeștiștilor și petroliștilor”

PLOESTI (cosp. „Scintei”). În sala de festivități a Sfatului popular regional a avut loc ieri solemnitatea înminării medaliei „A 25-a aniversare a eroicelor lupte ale cefeștiștilor și petroliștilor” unui număr mare de vechi militanți ai mișcării muncitorești din regiunea Ploesti, participanți la luptele cefeștiștilor și petroliștilor din februarie 1933.

La festivitate au luat parte tov. George Ștoica, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Dumitru Balala, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional de partid Ploesti, George Ștan, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, și numeroși muncitori.

Distincțiile au fost înminate unui număr de 506 cefeștiști și petroliști din regiunea Ploesti de către tov. George Ștoica, care, în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale, i-a felicitat călduros. El a arătat că poporul român cinstește luptele cefeștiștilor și petroliștilor, în fruntea cărora au stat comunistii în februarie 1933, lupte care au arătat calea pe care trebuie să meargă clasa muncitoare și întregul popor român pentru a-și făuri o viață nouă.

În numele celor distinși a luat cuvîntul tov. George Florescu, care a mulțumit pentru distincții.

Conferința pe țară „Patologia omului bătrîn”

În aula Bibliotecii centrale universitare din Capitală s-a deschis joi dimineața conferința pe țară cu tema: „Patologia omului bătrîn”. Conferința este organizată de Societatea științelor medicale din R.P. Romînă, secțiile de endocrinologie, geriatrie, morfologie, neurologie și psihiatrie.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele de onoare al comitetului de organizare a conferinței. Participanții la conferință au fost apoi salutați de dr. I. Turai, secretar general la Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, și acad. dr. Mareș Nasta, președintele Societății științelor medicale din R. P. Romînă.

În prima zi a conferinței au fost expuse rapoartele: Mecanisme etiopatogenice ale procesului de îmbătrînire. Considerare sintetică a concepțiilor școlii romîneste de gerontologie”, de acad. prof. dr. C. I. Parhon; „Patologia endocrină a omului bătrîn”, (Raportul dintre glandele endocrine și tipul de îmbătrînire)” de acad. dr. Șt. Milcu și colaboratori și „Neuropatologia bătrîneții” de acad. dr. A. Kreindler și colaboratori. Au fost prezentate de asemenea corapoarte și comunicări, după care au urmat discuții. Lucrările conferinței continuă vîineri și sîmbătă.

Agerpres

Plenara comitetului lărgit al Uniunii Scriitorilor

Mari și a avut loc la Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu” din Capitală o plenară a comitetului lărgit al Uniunii Scriitorilor din R. P. Romînă.

Acad. Mihail Beniuc, prim secretar al Uniunii Scriitorilor, a prezentat referatul „Literatura de actualitate și partinitatea în literatură”.

Vorbitorul a arătat că literatura noastră nouă, pusă în slujba poporului și a socialismului, continuatoare a tradițiilor bune ale literaturii dinainte de eliberare, este iubită și prețuită de masele largi de cititori, iar scriitorii se bucură de prestigiu în rîndurile oamenilor muncii. Revînd succesele pe care poezii, prozatorii, dramaturgii și criticii noștri literari le-au obținut în ultimii ani, vorbitorul a subliniat că toate aceste realizări, datorate în primul rînd îndrumării literaturii de către partid, impun scriitorilor noștri sarcini de mare răspundere. Exponerea făcută de tovarășul Gh. Georgeșchiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, îndreptat prețios pentru viața economică și pentru dezvoltarea bazei materiale a vieții culturale, constituie în același timp un îndreptar și pentru întreaga noastră mișcare culturală și deci și pentru lucrătorii din domeniul literaturii. Lărgile perspective pe care le deschide expunerea făcută de tovarășul Gh. Georgeșchiu-Dej mobilizează entuziasmul creator al tuturor oamenilor muncii. Răspunzînd chemării partidului, scriitorii vor trebui să-și in-

Agerpres

ȘTIRI SPORTIVE

O strălucită victorie a baschetbaliștilor sovietici

SANTIAGO 29 (Agerpres). — În turneul final al campionatului mondial masculin de baschet, miercuri seara echipa Uniunii Sovietice a repurtat o victorie strălucită, învingînd cu scorul categoric de 62-37 (25-14) reprezentativa S.U.A., deținătoare a titlului mondial și olimpic. Aceasta este cea mai grea înfrîngere cunoscută în istoria baschetului american, care plîna a doua deținea supremația mondială. Jucătorii sovietici au demonstrat o superioritate zdrobitoare față de echipa S.U.A., considerată

